

מת (באר שבע) 17312-06-25 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עבד אל ראוף אבו סבית (עציר) ע"י

מ"ת (באר-שבע) 17312-06-25 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עבד אל ראוף אבו סבית ע"י ואח' מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 17312-06-25
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

1. עבד אל ראוף אבו סבית (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

2. עאטף אבו סבית

3. אוסאמה אבו סבית (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד עידו פורת

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[22.10.2025]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתב אישום מתוקן המייחס להם לכאורה באישום הראשון: ("בלו סקיי") עבירות של סחיטה באיומים- עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין (למשיב 1 בלבד), גביית דמי חסות - עבירה לפי סעיף 428א(א)(1), (2) לחוק (ריבוי עבירות). באישום השני: ("געש מתכות") גביית דמי חסות. באישום השלישי: ("סהר שירותי אחסנה") ניסיון גביית דמי חסות - עבירה לפי סעיף 428א(א) 1, 2 + סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות). באישום הרביעי: ("דביר מתכות") גביית דמי חסות. באישום החמישי: ("גני אלכסנדר") גביית דמי חסות. באישום השישי: ("שיר בן קייטרינג") גביית דמי חסות - 20 עבירות. באישום השביעי: ("טופ גיר") גביית דמי חסות. באישום השמיני: ("לקסוס") גביית דמי חסות. באישום התשיעי: ("מרכז שירותי ברוש 2020 בע"מ") גביית דמי חסות. באישום העשירי: ("רותם בטיחות") גביית דמי חסות. באישום האחד עשר: ("רב בריח") גביית דמי חסות. באישום השנים עשר: ("דלהום זגנות") גביית דמי חסות. באישום השלושה עשר: ("מנופי אבי") גביית דמי חסות. באישום הארבעה עשר: ("סיגמנט עיצוב מתכות") גביית דמי חסות - 7 עבירות. באישום החמישה עשר: ("א.ש ברזל") גביית דמי חסות. באישום השישה עשר: שימוש בערמה ותחבולה במס - 8 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

2. החלק הכללי לכתב האישום:

א. נטען, כי בשנים האחרונות פשטה ברחבי הארץ בכלל, ובפרט באזור הדרום, תופעה של גרימת נזקים וגניבות מאתרי בניה ומעסקים (להלן: "תופעת הפשיעה"). עוד נטען בהקשר זה, כי בעלי עסקים, בעלי מפעלים וקבלנים חשים מצוקה ודאגה רבה לעסקים ולאיתרים שברשותם - אזור התעשייה עמק שרה בבאר-שבע.

- ב. עוד נטען, כי אזור התעשייה עמק שרה מחולק ל"אזורי שליטה" משפחתיים או שבטיים, אשר גובים תשלומים מבתי העסק על פי הסכמה בין המשפחות (להלן: "דמי החסות") בהתאם למיקומם של בתי העסק.
- ג. ביחס למשיבים - נטען, כי הם בני משפחה. משיב 1 ומשיב 2 הם אחים, והמשיב 3 הוא בנו של המשיב 2.
- ד. עוד נטען, כי המשיבים ביחד ולחוד, הפעילו בצוותא ובכל האישומים, את מערך ה"שמירה" וגביית דמי החסות של משפחתם במספר רב של עסקים באזור התעשייה עמק שרה, כמפורט בכתב האישום. עוד בהקשר זה נטען, כי המשיבים בצוותא, קיבלו הכנסות ממערך ה"שמירה" ונקטו בעורמה ובתחבולה בכל האישומים בכוונה להשתמש ממס. עוד נטען, כי המשיבים הגיעו לבתי העסק השונים המפורטים בכתב האישום ובחלקם מהמקרים הודיעו להם, כי הם השומרים במקום, ובכך כפו עליהם את השמירה בניגוד לרצונם.
- ה. עוד בהקשר זה נטען, כי המשיבים ניצלו את מצוקת בעלי בתי העסק, כדי לגבות מהם דמי חסות שהוצגו כ"שירותי שמירה" לעסקים.
- ו. עוד נטען, כי מפעלים ועסקים רבים באזור התעשייה עמק שרה, חששו מתופעת הפשיעה. בעקבות כך, שילמו למשיבים ו/או מי מטעמם, תשלומים חודשיים כדמי חסות עבור "שמירה" או "סיור" כפויים, והכל על מנת להימנע מנזקים, ועל מנת שיהיה להם שקט כפי שמתואר בכתב האישום. עוד בהקשר זה נטען, כי עסקים רבים אף מחזיקים בחברת שמירה לגיטימית בנוסף ל"שירותי השמירה" מטעם המשיבים.
- ז. עוד נטען, כי המשיבים גבו דמי חסות במספר דרכים שונות, ובהן: מזומן, המחאות, העברות בנקאיות או באמצעות חברות מתוכחות אשר היו מעבירות את הכספים למשיבים, ובהן חברת "ברק במדבר שמירה וניקיון בע"מ" (להלן: "ברק במדבר") ו"ר.ע.ד. ניקיון" (להלן: "ר.ע.ד."). עוד בהקשר זה נטען, כי חלק מדמי החסות הועברו מבלי שבעלי העסקים ידעו עבור מה הם משלמים במדויק, או מה היקף ה"שמירה" שיספקו להם המשיבים, או מי מטעמם, אם בכלל.
- ח. עוד נטען, כי מפעלים ועסקים באזור השליטה של המשיבים שקיבלו דרישה מהמשיבים, או מי מטעמם, וסירבו לשלם למשיבים דמי חסות, סבלו מהטרדות ו/או נזקים לבתי העסק שבבעלותם - עוד בהקשר זה, הפנתה המאשימה לתיקון מספר 146 לחוק העונשין - הוראת שעה לעניין גביית דמי החסות.
3. כתב האישום מכיל חמישה עשר פרטי אישום בעבירות של גביית דמי חסות לפי סעיף 428א(א)(2) לחוק. האישום השישה עשר עניינו שימוש בעורמה ותחבולה ממס לפי סעיף 222(5) לפקודת מס הכנסה.
4. האישום הראשון בתמצית ("בלו סקיי", חברה להשכרת רכבים - עמק שרה):
- א. נטען, כי בסמוך לפתיחת הסניף בעמק שרה בחודש דצמבר 2017, או בסמוך לכך, ניגש המשיב 1 לג.ש ו-א. בעלי החברה והציע לשם "שירותי שמירה". בעלי החברה סירבו לשלם עבור שירותיו של המשיב 1, שפנה מספר פעמים, תוך שהוא מסביר לבעלי החברה, ש"באר-שבע מקום מסוכן". בעלי החברה סירבו באופן עקבי לשכור את שירותיו.
- ב. במועד מדויק שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2018, נגנבה סחורה בשווי ₪ 50,000 מקבלן שעבד באותה תקופה בהקמת הסניף (להלן: "אירוע הגניבה").

- ג. בעל החברה פנה למשיב 1 ושאל אם הוא יודע מה קרה לסחורה, המשיב 1 בתגובה, השיב "אתה לא משלם לי, אני שומר לך מה חשבת שיקרה?"
- ד. עוד נטען, בעקבות אירוע הגניבה הנ"ל, סוכם בין בעלי החברה לבין המשיב 1 על תשלום תמורת "שירותי השמירה" הכפויים של משיב 1 בתמורה להחזרת הציוד הגנוב. במסגרת זו, המשיב 1 דרש סכום של ₪ 5,000 לחודש דמי חסות. עוד נטען, כי כעשר שעות לאחר הסיכום, הסחורה הגנובה הוחזרה לעסק על ידי משיב 1 או מי מטעמו. משיב 1 פעל בכך על מנת להניא את החברה להתקשר עם המשיב 1 תוך איום בפגיעה ברכושה של החברה. ה. במסגרת הסיכום הכפוי, שבו ניצל המשיב 1 את מצוקת העסק, גבה משיב 1 מהעסק סכום של ₪ 5,000 בחודש דמי חסות עבור "שירותי שמירה" במקום. בסופו של יום, המשיב 1 דרש, כי במקום תשלום חודשי, כאמור, הוא יקבל מהחברה רכב מסוג טויוטה קורולה. בהתאם, המשיב 1 קיבל לשימוש רכב מסוג טויוטה קורולה, כדמי חסות בעבור "שירותי השמירה".
- ו. בהמשך נטען, כי בשנת 2023 לערך, בנתה החברה מוסך באזור התעשייה עמק שרה, ובעקבות זאת, משיב 1 פנה לבעלי החברה וביקש תוספת תשלום לדמי החסות. בהתאם לכך, סוכם בין המשיב 1 לבעלי החברה, על תשלום נוסף של דמי חסות למוסך בסך ₪ 2,000, וזאת נוסף על הסכום ששולם בתחילה.
- ז. בהמשך נטען, משיב 1 פנה לבעלי החברה ודרש לשדרג את רכבו לרכב מסוג ב.מ.וו. סוכם, כי משיב 1 ישתתף בפער שבין דמי החסות שעמדו על סך של ₪ 7,000 בחודש, לעלות השכרת הרכב מסוג ב.מ.וו. וישלם לבעלי החברה סך של ₪ 8,000 בחודש.
- ח. המשיב 1 קיבל בחודש מרץ 2023, או בסמוך לכך, רכב מסוג ב.מ.וו. מ.ר. 17685202 מהחברה ושילם את הסכום שנקבע לעיל במשך עשרה חודשים בלבד, ואז הפסיק לשלם.
- ט. לשיטת המבקשת, במעשיו האמורים לעיל, החל מחודש אוגוסט 2023, ניצלו המשיבים מצוקה של אדם, לרבות תאגיד, החושש מפגיעה ברכושו, בכך שדרשו או קיבלו דבר שאינו מגיע להם כדין וקיבלו שלא כדין מהעסק סך כולל של ₪ 105,000, וכן שימוש בכלי הרכב של החברה, תוך ניצול מצוקתו של העסק, שחשש לפגיעה ברכושו. בנוסף, לשיטת המבקשת, במעשיהם האמורים, החל משנת 2018, סחט משיב 1 את החברה וניצל מצוקה של אדם החושש מפגיעה ברכושו, בכך שדרש או קיבל דבר שאינו מגיע לו כדין, כדי להניא את בעלי החברה לעשות מעשה וקיבל שלא כדין סך של ₪ 440,000 תוך ניצול מצוקתו של העסק שחשש לפגיעה ברכושו שבעסק (הסחיטה באיומים מיוחסת למשיב 1 בלבד).
5. האישום השני ("געש מתכת") - בתמצית נטען:
- א. נטען, כי בשנת 2018, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע המשיב 1 לחברת "געש" והודיע לא.נ. מבעלי החברה (להלן: "בעלי החברה"), כי הוא "שומר" במקום. בעלי החברה שאל את המשיב 1 אם מדובר ב"פרוטקשן", וזה השיב לו שלא יזכיר את המילה הזו וכי הוא "שומר" במקום.
- ב. בהמשך נטען, בעל החברה שכר "שירותי שמירה" כפויים מהמשיב 1, על אף שלא היה מעוניין בכך, ואף מכנה את משיב 1 "עובד מאולץ". משיב 1 ידע ששירותיו כפויים על בעלי החברה. בעל החברה עשה כן, כי ידע שאין לו ברירה וכי הוא חייב לשלם כדי למנוע נזקים לעסק.
- ג. עוד נטען, כי בעקבות הודעת המשיב 1 ודרישתו לתשלום עבור "שירותי שמירה", החל מתחיל שנת 2018 ועד 2025, שילם בעל החברה דמי חסות בסך ₪ 1,500 בחודש (סך כולל של ₪ 31,500). המשיב 1 הגיע לאסוף את התשלום מדי חודש, בעשירי לחודש, מבעל החברה/מהסניף.

- ד. עוד לשיטת המבקשת, המשיבים בשנות המס 2018-2025, נקטו בעורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להשתמט ממס בכך שהסתירו את עיסוקם בתחום ה"פרוטקשן" בסך 132,000 ₪.
6. האישום השלישי ("סחר שירותי אחסנה" - מפעיל החברה המכונה "קובי") - בתמצית:
א. נטען, כי בתאריך 12.11.2024, הגיע המשיב 3 לעסק ודיבר עם מפעיל השופל שעבד באותה עת במקום, מחמד אבו ג'אמע (להלן: "מחמד") ואמר למחמד, כי הוא השומר פה באזור וכי הוא דורש תשלום עבור ה"שמירה" במקום.
ב. נטען, כי ביום 31.12.2024, נפגש "קובי" עם משיב 1. משיב 1 הציג את עצמו כאחראי על השמירה באזור, וכי נותן שירותים לעסקים רבים והם סיכמו על תשלום של 4,000 ₪ לחודש עבור "שירותי השמירה". דמי החסות הועברו למשיב 3 באמצעות העברה בנקאית או המחאה. עוד נטען, כי המשיבים ידעו, כי לא מעוניינים בשירותי השמירה שלהם שנשכרים בדלית ברירה, ובכל זאת הציעו אותם וסיפקו אותם.
ג. לשיטת המבקשת, במעשיהם האמורים לעיל, החל מחודש אוגוסט 2023, ניסו המשיבים לנצל מצוקה של אדם לרבות תאגיד, החושש מפגיעה ברכושו, בכך שדרשו או קיבלו דבר שאינו מגיע להם כדין, וקיבלו מהעסק סך כולל של 12,000 ₪.
7. האישום הרביעי ("דביר מתכות" - בעלים ל.ד.ד.) - בתמצית:
א. נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה המשיב 1 ל.ד.ד. והודיע לו, שהוא השומר במקום. בעל החברה הבין ממשיב 1 ש"השטח שלהם", וכי מדובר ב"שמירה" בכפייה.
ב. בעל העסק שכר את שירותיו של אחיהם של המשיבים 1 ו-2 - איוב אבו סבית (להלן: "איוב"), למרות שלא היה מעוניין בשמירה והמשיבים ידעו זאת. בעל העסק עשה כן, כי ידע שאין לו ברירה, וכי הוא חייב לשלם כדי למנוע נזקים, וכי אם לא ישלם, אז העסק ייפרץ או יינזק. בעל העסק שילם דמי חסות בסך 4,000 ₪ מדי חודש, עד לתחילת החקירה בשנת 2025.
- ג. עוד נטען, כי הכסף הועבר מדי חודש באמצעות תלוש על שמו של איוב אבו סבית, בנו של משיב 2, ואחד המשיבים או מי מטעמם היה אוסף את ההמחאה (סך כולל של 64,000 ₪).
8. האישום החמישי ("גני אלכסנדר" - צ.ג. בעלים) - בתמצית:
א. נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נגרם נזק למקום. לאחר מכן, הגיע צ.ג. מבעלי הנכס (להלן: "בעל הנכס") להבנה, כי נדרשת שמירה של בדואי. משכך, בירר בעזרת מתווך נדל"ן מקומי בשם יקיר עזרא, מי גובה דמי החסות באזור, וזה הפנה אותו למשיב 2. בחודש דצמבר 2024, בעל העסק שכר את שירותיו של המשיב 2, למרות שלא היה מעוניין בשמירה. דמי החסות בדמות השמירה, סוכמו מול משיב 2 בעל פה, על סך 12,000 ₪ בחודש תמורת שמירה 24/7 וניקיון המבנה הריק.
- ב. עוד נטען, כי הכסף הועבר בהעברה בנקאית לחשבון בנק שמשיב 2 העביר לבעל העסק בחשבונית של חברת "ר.ע.ד פינוי אשפה", סך כולל של 56,760 ₪.

9. האישום השישי ("שיר בן קייטרינג" - בעלים, ב.א.) - בתמצית:

א. נטען, כי ב.א. נהג לשלם דמי חסות למשפחת אבו עסא.
ב. עוד נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסביבות חודש אוקטובר 2023, הגיע המשיב 1 לבעל העסק והודיע לו, שהוא "קנה" את השמירה ממשפחת אבו עסא ובעל העסק נדרש מעתה לשלם לו את דמי החסות, כאשר ב.א. הוא בכלל לא צד להסכם בין משיב 1 ל"שומר" ממשפחת אבו עסא.
ג. עוד נטען, כי בעל העסק שילם למשיב 1 דמי חסות בסך 2,000 ₪ בחודש, למרות שלא היה מעוניין בשמירה ומשיב 1 ידע זאת. התשלום למשיב 1 משולם באמצעות המחאה שנרשמת על שם של מי מטעם המשיב 1, שהמשיב 1 היה מעביר לבעל העסק, סך כולל של 44,164 ₪.

10. האישום השביעי ("טופ גיר" - בעלים ע.ח) בתמצית:

א. נטען, כי בסביבות שנת 2017, פנה המשיב 1 לבעל העסק ע.ח והודיע לו "אני השומר פה".
ב. בעל העסק שכר את שירותיו של המשיב 1 למרות שלא היה מעוניין בשמירה. בעל העסק שילם למשיב 1 דמי חסות בסך 1,500 ₪ בחודש. התשלום בוצע באמצעות המחאה פתוחה שהמשיב 1 או מי מטעמו, היה פודה אצל חלפן כספים.

ג. עוד נטען, כי המשיבים, בשנות המס 2017-2025, נקטו בעורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להשתמט ממס (31,500 ₪).

11. האישום השמיני ("לקסוס" העוסק בשיווק, מכירה ותיקון של רכבים - בעלים ל.ב) בתמצית:

א. נטען, כי ל.ב. הוא מבעלי העסק (להלן: "בעל העסק"). לבעל העסק יש עסק בבעלות קרוב משפחתו באזור התעשייה עמק שרה. מהעסק הנוסף שבבעלות משפחת הבעלים, ידע בעל העסק, כי הוא נדרש ל"שמירה" ותשלום דמי חסות למי מהמשיבים, אחרת יגרמו נזקים למקום.

ב. נטען, כי בעל העסק שכר את שירותיו של המשיב 1 או מי מטעמו, למרות שלא היה מעוניין בשמירה. סוכם עם משיב 1 בשנת 2022, על תשלום דמי חסות בסך 4,000 ₪ מדי חודש. החל מחודש אפריל 2023 ועד תחילת החקירה בשנת 2025, הוציא העסק תלוש על שמו של מי מטעם המשיבים על סך 4,237 ₪. בפועל, המשיבים אינם שכירים של העסק (סך כולל של 84,000 ₪).

12. האישום התשיעי ("מרכז שירות ברוש 2020 בע"מ" - הבעלים ר.ב.) - בתמצית:

א. במסגרת שיפוץ שנערך במקום בחודש דצמבר 2023, ניגש משיב 3 לר.ב. מבעלי המקום ושאל אם מעוניין בשמירה במקום, תוך ציון כי הוא שומר בעוד עסקים במקום כמו "רב בריח".

ב. בעל העסק שכר את שירותיו של המשיב 3 או מי מטעמו, למרות שלא היה מעוניין בשמירה. סוכם עם משיב 3 תשלום דמי חסות בסך 5,000 ₪ בחודש (סך כולל של 58,576 ₪).

13. האישום העשירי ("רותם איכות" - הבעלים י.מ) - בתמצית:
א. נטען, כי י.מ, ידע על הצורך בתשלום דמי חסות וקבלת שירותי שמירה לבדואי מקומי עוד בשלבי התכנון והכנת התכנית העסקית.
ב. נטען, כי בעל העסק שכר את שירותיהם של המשיבים 2 ו-3, או מי מטעמם, למרות שלא היה מעוניין בשמירה. בעת הקמת העסק בשנת 2020, שילמו למשיבים סכום של 12,000 ₪ בחודש. עוד נטען, כי לאחר השלמת בניית העסק, ירד הסכום של דמי החסות שמשולמים ל-6,000 ₪ בחודש. התשלום הועבר באמצעות חשבונית של חברת "ברק במדבר". (סך כולל של 255,221 ₪).
14. האישום האחד עשר ("רב בריח" - הבעלים ג.א.) - בתמצית:
א. נטען, כי בעל המבנה אמר לג.א. עם שכירת המבנה, כי יש שמירה באזור. בהמשך, לאחר שהחלו לשכור את המבנה, פנה אליו המשיב 1 והודיע לו שהוא שומר במקום והשניים סיכמו את פרטי דמי החסות תמורת 4,400 ₪ בחודש באמצעות חשבונית לחברת "א.ע. אשדרום ניהול פרויקטים בע"מ".
ב. במעשיהם האמורים, החל מחודש אוגוסט 2023, קיבלו המשיבים סך כולל של 94,164 ₪, תוך ניצול מצוקתו של העסק שחשש לפגיעה.
15. האישום השניים עשר ("דלתות זגגות" - הבעלים פ.ח.) - בתמצית:
א. נטען, כי בתחילת פעילותו של העסק, שכר פ.ח. שירותי שמירה מבן משפחתו.
ב. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה משיב 1 לבעל העסק, והודיע לו שהוא שומר בכל האזור. בעקבות הודעת המשיב 1, וההיכרות של בעל העסק עם משמעות ההודעות הנ"ל, החליט בעל העסק להעביר את השמירה למשיב 1 תמורת תשלום דמי חסות בסך 6,000 ₪ למ.א. שעובדת במקום (להלן: "מ.א."). מושכת את הסכום במזומן ומעבירה למשיב 1 (סך כולל של 94,164 ₪).
16. האישום השלושה עשר ("מנופי אבי" - הבעלים א.פ.) - בתמצית:
א. נטען, כי מי מטעם המשיבים, פנה לא.פ. והציע את שירותי השמירה שלו. הקבלן שבנה את המקום התקשר עם אותו אחד מטעמם של המשיבים. לאחר הקמת העסק, המשיך העסק את ההתקשרות עם אותו "שומר". בעל העסק ידע שאם לא יעסיק שומר מהמגזר, יתכן וייגרמו לו נזקים.
ב. עוד נטען, כי משיב 1 פקד את בית העסק אחת לכמה חודשים ושאל את א.פ. אם הוא מרוצה מהשמירה.
ג. עוד נטען, כי העסק שילם למי מטעם המשיבים דמי חסות בסך 8,000 ₪ בחודש באמצעות חשבונית מטעם חברות שונות שהיו מתחלפות מפעם לפעם. התשלום הועבר באמצעות המחאה או העברה בנקאית (סך כולל של 168,000 ₪).
17. האישום הארבעה עשר ("סיגמנט עיצוב מתכות" - הבעלים ג.ב.) - בתמצית:
א. נטען, כי בשנת 2022, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה המשיב 1 לג.ב. ושאל אם הם רוצים שומר. בעל העסק שכר את שירותיו של המשיב 1 למרות שלא היה מעוניין בשמירה ומשיב 1 ידע זאת, תמורת 1,500 ₪ בחודש, ולאחר זמן מה אף עלה הסכום המבוקש על ידי המשיב 1 ל-2,000 ₪ בחודש.

- ב. עוד נטען, כי אדם בשם סלמאן היה מגיע לאסוף את התלוש מטעם המשיבים, ובכך נקטו בעורמה ותחבולה מאחר ולא היו שכירים והסתירו את קבלת הכספים באמצעות סלמאן (סך כולל של ₪ 14,000).
18. האישום החמישה עשר (א.ש. ברזל - הבעלים ש.ד.) - בתמצית:
א. נטען, כי ש.ד. פנה לעסקים שנמצאים על יד בית העסק שלו ושאל אותם מי גובה את דמי החסות ברחוב.
ב. עוד נטען, כי בעל העסק סיכם עם המשיב 1 שישלמו לו דמי חסות חודשיים בסך ₪ 1,700 בחודש. דמי החסות הועברו לחשבונו של משיב 3 בהעברה בנקאית ואף הונפק תלוש על שמו (סך כולל של ₪ 30,600).
19. האישום השישה עשר, בתמצית- עניינו שימוש בעורמה ותחבולה במס - שמונה עבירות על סך כולל של ₪ 2,357,748.
20. ב"כ המבקשת טען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, ובתמצית, נטען:
ככל שנוגע לראיות לכך שכל המשיבים אחראים ביחד ולחוד כמפורט בסעיף 7 לחלק הכללי (המשיבים ביחד ולחוד הפעילו בצוותא ובכל האישומים, את מערך "השמירה" וגביית דמי החסות של משפחתם במספר רב של עסקים באזור התעשייה עמק שרה) בכתב האישום - בהקשר זה הפנה ב"כ המבקשת להודעתו של ע"ת 26, מחמד אבו סבית (קטין, בנו של המשיב 2), עמ' 6.
נטען, בהודעתו משנשאל באיזה עסקים אוסאמה (משיב 3), שומר, השיב: "לקסוס, בלו סקיי, מנופי אבי, דלויה, צחי מטבחים, רותם בטיחות, ניו טסט, כץ משלוחים, אולמי אלכסנדר."
בהמשך מסר "יש עוד עסקים שאנחנו "שומרים".
כשנשאל על ידי החוקר "מי זה אנחנו?"
השיב: "אמין אח שלי היה שומר לפני שנתיים שלוש... עאבד ראדי אבו סבית דוד שלי עובד גם בשמירה בעמק שרה בכל המקומות שציינתי קודם אני לא יודע להגיד לך מה שייך למי זה הכל של המשפחה, כולם אחים."
בהמשך הוסיף: "אבו סבית אחראים על השמירה באזור מ"רותם בטיחות" ועד "לקסוס", לא יודע איך קוראים לרחוב."

ככל שנוגע לאפשרות של ע"ת 26 להעיד כנגד משיב 2 שהוא אביו - הפנה ב"כ המבקשת לסעיף 4 לפקודת הראיות וכן לסעיף 5 לפקודת הראיות (הסייגים שבסעיף 3 ו-4 לא יחולו במשפט פלילי בשל אחד מאלה... חבלה בגוף או אלימות או איום באחד מאלה...). עוד בהקשר זה, לשיטת המבקשת, העבירות נשוא כתב האישום, עונות על ההגדרה של אלימות או איום באלימות, כפי שנדרש בסעיף 5 לעיל. תימוכין לטיעוניו, הפנה ב"כ המבקשת לת"פ 3835/05, מדינת ישראל נ' פלטו וכן לע"פ 7895/04, פלוני נ' מדינת ישראל.

עוד בהקשר זה, הפנתה המבקשת להודעתו השנייה של נאיף אבו עגינה - שורה 9, שם הוא מפרט: "עאבד (משיב 1), אחראי על הכל, ועאטף (משיב 2) אחראי גם במיוחד ב"דלויה", הם אחים, הם כולם ביחד, יש להם חברת שמירה של אבו סבית."

עוד נטען, כי משנשאל העד באיזה עוד מקומות אבו סבית שומרים בעמק שרה, השיב: "כל הבדואים יודעים שזה האזור של אבו סבית, כולם יודעים שלא מתקרבים לאזור של אבו סבית בעמק שרה."

עוד נטען, כי בהמשך, משנשאל - "מאבו סבית, מי עושה סיורים?" השיב: "אוסאמה" (משיב 3). "אותו אתה הכי הרבה רואה מסתובב?": השיב: "כן". (ראה עמ' 9).

עוד נטען, בהמשך, משנשאל (עמ' 14) למה הוא מתנהל מול אוסאמה (משיב 3) בענייני השמירה, השיב: "הוא ואבא שלו זה אותו הדבר, הם אבו סבית, הם ביחד, גם מוחמד אבו סבית אחראי עליי כי הם אחראים, זה אבו סבית, אם הילד שלו אומר לי לעזוב, אז אני יעזוב. הם ביחד מחליטים."

עוד בהקשר לראיות נוספות לעניין השותפות של שלושת השותפים ביחד ולחוד בעסקי גביית דמי החסות, ניתן ללמוד מהאזנות הסתר כנטען על ידי המבקשת, ובהקשר זה, הפנתה המבקשת לשיחות מספר 14524, 14575, 15406 - נטען, כי מהשיחות עולה, שהמשיב 3, כמו משיבים 1 ו-2, גובה גם הוא באופן קבוע כסף מבעלי העסקים השונים ומעביר את הכסף בהתאם לצורך למשיבים 1 ו-2 ול"שומרים" מטעם המשפחה.

עוד בהקשר זה, הפנתה המבקשת לעמדה מספר 24/***** שם נשמע משיב 3 פונה לעסק ומציע לו את שירותי המשפחה כ"שמירה כפויה" והוא אומר בשיחה שהוא שאל את צד ג' מתי סוגרים את העניין של העבודה, צד ג' ביקש זמן נוסף. המשיב 3 הסכים.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לשיחה מספר 14102, שם משיב 3 מתקשר למשיב 1 ואומר לו על עסק חדש שתיכף מתחיל עבודות והמשיב 1 נותן לו הוראות איך לפעול ועם מי לדבר.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לשיחה מספר 11503, שם המשיב 3 נשמע מנחה את נאיף אבו עגינה (המכונה "רמבו") להתקשר ליקיר על מנת שזה ייתן לו סידור עבודה.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לשיחה מספר 3519, שם נשמע מהשיב 3 מדבר על כך שאם נאיף לא יגיע לעבודה, הוא יפטר אותו. בהקשר זה נטען, כי אם משיב 3 היה שומר פשוט, היה לו את היכולת לפטר שומרים?

עוד הפנה ב"כ המבקשת לשיחה מספר 574, שם נטען, כי המשיב 3 מתקשר למישהו ומבקש ממנו שיחליף את נאיף אבו עגינה יום אחד בשמירה וזה משיב לו שהוא מבקש ממנו עבודה קבועה ולא רק יום אחד. המשיב 3 אומר לו שהם פותחים עוד עבודה בקרוב, ואז אולי הוא יארגן להוא עבודה - בהקשר זה, לשיטת המבקשת, משיב 3 הוא לא שומר פשוט, אלא אחראי על השומרים ועל סידור העבודה שלהם, מטעמים של המשיבים 1 ו-2.

עוד במישור המשפטי, הפנה ב"כ המבקשת לדברי בית המשפט המחוזי, כב' הנשיא בני שגיא, בעניינו של עאדל אלסנע בת"פ 4088-04-23, מיום 26.06.2025:

"נוכח התופעה הרווחת של "השמירה הכפויה" בחלק מהמקרים מציע השמירה לא נדרש לאיים מפורשות, שכן די בעובדה כי האתר מצוי ב"טריטוריה שלו" בצירוף המוניטין עליו עמדתי, כדי להבהיר לקבלן הרלוונטי כל עליו להיענות ל"הצעת השירות".

עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבקשת למקרה דומה אך לא זהה, שנידון בפני מותב זה, במ"ת 3792-04-23, בטרם תיקון 146 לחוק העונשין, שם הנאשם הואשם בעבירות של סחיטה באיומים. בעוד בכתב האישום דנן, במרבית האישומים, מדובר בעבירות גביית דמי חסות, שלפיהן די בניצול מצוקה באמצעות דבר שלא כדין, ואין צורך להוכיח את התקיימות יסודות עבירת הסחיטה באיומים.

עוד לשיטת המבקשת, קיימות "חזקות" בפרשיה נשוא כתב האישום, שמראות שלא מדובר בשמירה תמימה כפי שמציגים ב"כ המשיבים, שכן מרבית המתלוננים החזיקו במקביל ל"שמירה הכפויה" של המשיבים, אף חברת שמירה או סיור חוקיים, או לכל הפחות מצלמות אבטחה שלמשיבים לא ניתנה גישה אליהן.

בנוסף, לגישת המבקשת, המתלוננים לא כרתו חוזה בכתב עם המשיבים בפרשיה, כפי שעושה כל חברת שמירה חוקית ולגיטימית. בהקשר זה, לגישת המבקשת, עניין זה יכול לתת אינדיקציה לידיעה של המשיבים לכך שפעילותם אינה חוקית ואין ברצונם לחזק את הראיות נגדם באמצעות חוזים בכתב.

21. אשר לראיות ביחס לכל אישום - בתמצית:

באשר לאישום הראשון - "בלו סקיי" -

ב"כ המבקשת הפנה לעדותו של ע"ת 2 מיום 25.05.2025. שם מפרט העד את כל השתלשלות העניינים החל מהקמת העסק ועד גניבת הסחורה - ובעקבות הגניבה, פנייתו למשיב 1, שאמר לו "אתה לא משלם לי, מה חשבת שיקרה?" הסחורה שהוחזרה לאחר עשר שעות כתוצאה מהסכמתם לשלם דמי חסות, שבהתחלה שולמו בכסף ולאחר חודש או חודשיים, עברו לשלם את דמי החסות באמצעות מתן רכב למשיב 1.

בנוסף, מפרט העד על הקמת המוסך השני בעמק שרה והמשיב 1 התקשר אליו ואמר לו "בשעה טובה - שלא יגנבו לך שוב".

באשר לאישום השני - "געש מתכות":

הפנה ב"כ המבקשת לעדותו של ע"ת 3 מיום 15.05.2025, שם מפרט העד לשאלת החוקר "האם יש לו עובד מטעמו בשמירה" והוא השיב: "משיב 1 "עובד מאולץ"."

בנוסף, כשנשאל בשורה 3 "מה הכוונה "עובד מאולץ"? השיב: "הוא (משיב 1), לא באמת עובד, הוא בא ואמר לי אני שומר, אם היה לי שומר אשכנזי הייתי מעדיף כזה."

בהמשך, לשאלת החוקר "אז אתה אומר בעצם שלא הייתה לך ברירה?" השיב: "נכון".

בהמשך, לשאלת החוקר "מה היה קורה אם לא היה לוקח את המשיב 1 כשומר?" השיב: "פריצות כמו לשכנים."

באשר לאישום השלישי - "סהר" שירותי אחסנה:

הפנה ב"כ המבקשת להאזנת סתר מספר 9348 ביחס למשיב 3, שם הוא נשמע מתקשר למשיב 1 ואומר לו שעדי התביעה 37 ו-38 (קובי ואיתן), אמרו לו שבשבוע הבא יתחילו לעבוד. משיב 1 שואל אותו "מי אלו?" והמשיב 3 משיב: "מישהו מאבו גאמע ושני יהודים".

בנוסף, הפנה ב"כ המבקשת לדוח הפעולה של ע"ת 37 - משיב 3 הגיע עם רכב מסוג יונדאי לעסק שבבעלות ע"ת 37 ודיבר עם ע"ת 19 שיחה בערבית. המשיב 3 אמר בעברית את המילה "שמירה" וכן נאמר בקול השם (אוסאמה), כשמו של המשיב 3.

בנוסף, הפנה לעדותו של ע"ת 19, מוחמד אבו גאמע - לפיה, משיב 3 הוא שיזם את הדרישה להענקת שירותי שמירה והוא גם זה ששמר בפועל בסופו של דבר. בהקשר זה, לגישת המבקשת, הדבר מלמד על מעמדו של המשיב 3 שהוא בבחינת יזם ולא רק שכיר של משיבים 1 ו-2.

בשורה 87 נשאל העד מדוע לקח חלק בשירותי השמירה של משפחת אבו סבית והשיב: "הוא בא אלי ואמר לי תעשה לי טובה אני פה שומר בסביבה, ביקש ממני לפנות אל בעל הבית".

בהמשך נשאל העד האם הרגיש שהכריחו אותו לקשר ביניהם לבעלים של העסק, השיב: "הם לא הכריחו אותי אבל פחדתי מהם".

באשר לאישום הרביעי - "דביר מתכות" -

הפנה ב"כ המבקשת לעדותו של ע"ת 9 מיום 16.05.2025, שם מוסר "בכל העשירי לחודש אני מוציא לו תלוש על שמו של בנו של משיב 1, איוב ומעביר לו כסף בהעברה בנקאית או בשיק... לשאלתך אם הייתי יכול לקחת שומר אחר ברור שהייתי מעדיף אבל אני מבין שזה השטח שלהם, יש לי גם חברת "גיוואן" כל המקום מרושת מצלמות, לי לבן שלי יש גישה למצלמות, לשומרים אין".

בהמשך, משנשאל למה צריך שומר בעסק, השיב: "הם לא סופרים את האזעקות והמצלמות, הם גונבים הכל... מאז שלקחתי את השמירה של עאבד (משיב 1), לא היו לי גניבות".

בהמשך, משנשאל "ואם תפסיק את השמירה עם משיב 1?" השיב: "בטוח שיהיה מה זה?"

בהמשך, משנשאל "מה היה הסיכום לגבי השמירה עם משיב 1?" השיב: "לא היה סיכום, הוא אמר לי אין לך מה לדאוג, אני אחראי".

באשר לאישום החמישי - "גני אלכסנדר" -

הפנה ב"כ המבקשת לתמלול של הודעת ע"ת 10, מיום 15.05.2025, שורה 2 - "צבי הוא חלק מקבוצת משקיעים שהם בעלי המקום. לאחר ששוכר שלהם עזב גילו כי נוצר נזק למקום... ראיתי את ההרס... זה הדבר היחיד שחוויתי... יצרתי קשר עם יקיר (ע"ת 15), בחרו שדיברתם איתו... הוא עזר לי, מצאנו מישהו שבא ואמר "אני אשומר לכם על הנכס", משלמים לו סכום מסוים והוא שומר לנו על הנכס, כרגע כדי שלא יהיו יותר נזקים ממה שהיה, כי האמת היא שאמרתי אין מה להרוס, נשאר רק לשבור את הקירות, אבל כרגע הוא זה ששומר".

לשאלת החוקר "חתמתם על חוזה?" השיב בשלילה. "זה היה בעל פה... שמירה, ניקיון, אולי הוא עושה קצת, אבל זה לא באמת זה חארתה. רק בשביל שייראה יותר טוב".

לשאלה "אז בעצם אתם משלמים שירותי שמירה כדי להימנע מנזקים?" השיב "ברור, גם אם הייתי סוגר אותו עם שרשראות וזה היה אחרי שבוע, הייתי בא והשרשראות הכל פתוח... באו אחרים אמר לו הנכס הזה אני לא יכול לתת לך שמירה עד שהגיע עאטף (משיב 2) וזהו, עאטף (משיב 2) כן הסכים לשמור".

לשאלת החוקר למה לא עשו הסכם, השיב: "הם לא רצו, אמרו לי לא רוצה אז הכל בעצם בעל פה. הכל בעל פה".

עוד הפנה ב"כ המבקשת להודעתו של ע"ת 15, יקיר עזרא, מיום 14.05.2025, שורה 99, לאחר שהוצגו לו תמונות של משיב 2, השיב: "כן, זה עאטף, הוא נותן ל"גני אלכסנדר" את שירותי השמירה".

לשאלה אם הוא אחד משני האנשים שהגיעו להציע שמירה, השיב: "לא, הוא הגיע אחר כך, מולו נסגר כל השמירה."
באשר לאישום השישי - חברת "שיר בן קייטרינג" -
ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של ע"ת 11 מיום 26.05.2025, שורה 4, שם העיד כי היה במקום שומר בשם אברהם שהודיע לו שמכר את השמירה למשיב 1.
בהמשך, משנשאל אם לכאורה כפו עליו את השמירה, השיב "כן, סוג של."
בהמשך, מנשאל מה שעות השמירה בעסק, השיב "אתה צוחק עליי, איזה שמירה איזה שעות, אתם אמורים לדעת את זה."
באשר לאישום השביעי - "טופ גיר":
ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של ע"ת 12, שורה 5, הודעה מספר 3: "נכנסנו לעסק בסביבות שנת 2016-2017, ניגש אליי עאבד (משיב 1) ואמר לי שהוא השומר במקום והסתדרנו על סכום של 1,500 בחודש. איך שהוא הגיע הסתדרנו, אני לא מחפש בעיות."
משנשאל האם השמירה היא סוג של כפייה, השיב: "אין אופציה יותר מדי, זה המשחק, זה הכללים, כמו שאסור לעבור בקו לבן ואני אעבור בקו לבן, אני מפחד מנזקים, יכולים לשבור לי דברים בעסק, זה לא יגמר רק בביטוח."
באשר לאישום השמיני - "לקסוס" -
ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של ע"ת 13, עמ' 4 - "אני יודע שהיו פריצות בעמק שרה, ושנחנו חייבים שמירה וגם עברנו את זה בעצמנו בטוויטה, לקחנו את עאבד (המשיב 1), כי הוא שומר בעוד עסקים ויודעים כשהוא שומר אין פריצות ונזקים."
משנשאל, "בפועל עאבד נמצא אצלכם?" השיב "הוא מגיע רק כשצריך, אבל הוא מסייר במקום כי יש לו עוד עסקים בעמק שרה."
משנשאל האם אתה משלם גם לחברת שמירה, השיב "כן. זה חלק מהחובה שלנו לביטוח, אנחנו משלמים לצוות שלוש".
לשאלה למה דווקא עאבד (משיב 1), השיב "אני יודע שעמק שרה מחולק לאזורים ועאבד אבו סבית זה האזור שלו."
משנשאל שוב למה דווקא עאבד אבו סבית השיב: "כי אנחנו מכירים את זה, גדלנו לתוך זה, אתה יודע שיש סיירים בכל מיני מקומות ואין ברירה זה הרבה לפנינו, אם לא הייתי משלם לו את לשומר בכללי, יכול להיות שיהיו לנו פריצות."

באשר לאישום התשיעי - מרכז שירותי ברוש

ב"כ המבקשת הפנה לתמלול העדות של ע"ת 14, שורה 76 - "שיפצתי את המקום, הוא בא בערב אמר אתם צריכים שומר אמרתי שאני אבדוק את זה..."

לשאלה סתם הוא בא אליך ושאל אם אתה צריך שומר? השיב: "כן, שומר במקום אמר לי אני שומר פה בהרבה מקומות, אני שומר פה, אני שומר שם, אני שומר ב"רב בריח".

לשאלה למה העסקתם אותו בתכלס, השיב "כי אני אגיד לך משהו. אני מוכן לבטל את שתי חברות השמירה שאני עדיין לא יודע איך קוראים להן ולשלם לאחת כזאת..." העד ממשיך ואומר "מה סקר שוב? חשבתי אתה יודע איך עמק שרה עובד."

לשאלת החוקר "הוא היחיד שניגש אליך?" השיב בחיוב.

לשאלת החוקר "בעצם הייתה סוג של מצוקה שאמרת שאתה לא רוצה שמישהו יגנוב לי, יהרוס לי, ישבור לי?, אז אני מעדיף את הראש השקט הזה לשלם את הכסף הזה על השמירה", ותשובתו: "כן, נכון, זה נותן שקט."

באשר לאישום העשירי - רותם בטיחות

ב"כ המבקשת הפנה לעדותו של ע"ת 23, שורה 12, לשאלת החוקר אם פנו לחברות שמירה, השיב: "אבי טיפל בזה ובירר מי השומר באזור כי אתה מכיר את התופעה, יש שומרים לאזורים ואבי מצא את עאטף אבו סבית (משיב 2). לשאלה למה הם בכלל צריכים שירותי שמירה, השיב "כי אנחנו עסק בעמק שרה, ואנחנו יודעים שעמק שרה הוא מקום בעייתי ויש תופעה ידועה בעמק שרה שצריך לשמור על עסקים."

לשאלה האם הוא מודע לכך שמדובר בתשלום פרוטקשן, השיב: "לגבי השם אני לא יודע להגיד לך, אף פעם לא נאמרה המילה פרוטקשן, אף פעם לא היה מצב שלא שילמתי ועשו לי נזקים כתוצאה מזה."

לשאלת החוקר "האם הייתה מצוקה שבגללה הסכמתם לשמירה?" השיב "לא, ידענו שזה חלק בלתי נפרד מעמק שרה."

עוד הפנה ב"כ המבקשת להודעת ע"ת 15, עמ' 3, כאשר נשאל מי איש הקשר מטעם חברת השמירה איתו הוא עומד בקשר והשיב: "עאטף אבו סבית (המשיב 2), אם הוא בחו"ל אז מהבנים שלו אמין או אוסאמה (משיב 3), למרות שאמין פחות, אם עאטף לא יענה, אז אוסאמה (משיב 3)."

בהמשך, משנשאל איך נקבע סכום השמירה, השיב: "משא ומתן."

משנשאל מול מי היה המשא ומתן השיב "עאטף אבו סבית (משיב 2) וגם כאשר יש שאלות, אנחנו פונים לעאטף (משיב 2)."

לשאלה בנוגע למשיב 2 - יש קשרים בינינו מאז שהגעתי לעסק הוא מבחינתנו מנהל את כל הפעילות, שולח את השומרים, נותן להם הנחיות, אם יש תלונות אני בא אליו.

בנוגע למשיב 3 - אומר בעמ' 7, "אנחנו בקשר חברי, עובדים יחד, מכירים מאז שהגעתי למקום, מתנהל גם מולו בענייני השמירה בעסק, הוא מדווח לי על פערים ועוד."

באשר לאישום האחד עשר - "רב בריח" -

ב"כ המבקשת הפנה לעדותו של ע"ת 22, שורה 20, לשאלה "ביום שאתה מגיע למבנה, נכנס אליך עאבד (משיב 1) ומה אומר לך?" השיב: "זהו, ואומר שהוא נותן שמירה וזה הכל."

לשאלת החוקר אז אתה פשוט לוקח אותו כשומר? השיב "כן."

לשאלת החוקר אז הסיפור מבחינתך שאתה הגעת, חתמת חוזה עם יצחק בן דהן, ועאבד (משיב 1) מגיע ואומר לך "אני השומר פה", השיב: "כן, זה הכל."

באשר לאישום השניים עשר - דלהום זגגות

ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של ע"ת 20, מבעלי העסק, בשורה 5 אומר "יש לו שומר בעסק מיום הקמת המקום, במהלך ההקמה פנה אליו משיב 1 ושאל אם מעוניין בשמירה, כי הוא שומר באזור בכל מקרה."

בנוסף, הפנה ב"כ המבקשת להודעת ע"ת 21, שהיא המזכירה של העסק. בהודעתה מיום 18.05.2025, עמ' 2: "כל חודש אני מקבלת את המשכורת שלו לחשבון הפרטי שלי ואת הכסף אני מושכת במזומן ומביאה לו כל עשירי לחודש."

לשאלה "אני יודעת ששמירה זה פרוטקשן, בדואי ששומר ולא חברה רצינית שעולה פי שתיים. לשומר אין גישה למצלמות וגם לא מפתח לכניסה."

באשר לאישום השלושה עשר - "מנפי אבי" -

ב"כ המבקשת הפנה לעדותו של ע"ת 17, שם מוסר "אני יכול לומר לך שזה ששמר אצלי בוודאי חולש על השמירה עד קצה הרחוב."

לשאלת החוקר איך אתה יודע את זה? השיב: "בימי החורף כשאני מגיע למקום, הוא היה מתיישב בחברת לקסוס... תראה, אני לא תמים. אני צריך את השומר גם בשביל גניבה.

לשאלת החוקר מה יקרה אם תחליט לבטל את השמירה במקום, השיב "אני לא יודע מה יקרה, אני מאמין שיתחילו לגנוב לנו.

לשאלת החוקר האם חתמת על החוזה עם השומר, השיב "לא זוכר, לא חושב שחתמתי איתו."

לאחר שהחוקר מציג לו את התמונה של המשיב 1, השיב "הוא היה מגיע לאורך כל שבע השנים שהם אצלי במתחם ונכנס אליי למשרד כדי לשאול אם הכל בסדר, הסקתי שמדובר בעניין השמירה."

באשר לאישום הארבעה עשר - "סיגמנט עיצוב מתכות" -

ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של ע"ת 25, הודעה 2, שורה 3 "אתם יכולים לקרוא לזה פרוטקשן, אבל היום זה שמירה, מאחר ואני כבעל עסק רוצה שמירה כי יש לי אומנויות מאוד יקרות."

בהמשך מתאר העד, "באתי לשם, המבנה היה חדש, זה היה לפני שלוש שנים עאבד (משיב 1) בא אליי והציג את עצמו שהוא השומר פה, אמרתי לו שאני עסק חדש ושייתן לי גרייס, אמרתי לו שאני מוכן לשלם 1,500 ₪ בחודש בשנה הראשונה ואחרי זה נדבר אם העסק יגדל."

לשאלת החוקר למה בעצם רצה שמירה על העסק, השיב "אני יודע שזה מקובל בעמק שרה, אני יודע שבדואים פורצים, בוא, זה לא חדש לאף אחד, ויש לי מתכות יקרות ערך ולא רציתי שיגנובו ויפרצו לי."

לשאלת החוקר האם נתקלת באיומים, השיב "אני לא נתקלתי, היום הם עושים את זה באלגנטיות."

לשאלת החוקר איך זה קורה באלגנטיות, השיב "הם פשוט באים ושואלים אם צריך שמירה, ואם אחד כזה בא ואומר אתה יודע שאם תגיד לו לא, העסק יפרץ, אני יודע מסיפורים בעבר שהיו."

באשר לאישום החמישה עשר - "א.ש. ברזל" -

ב"כ המבקשת הפנה לעדותו של שלומי דנינו, שורה 42, שם מוסר: "שילמתי לו (למשיב 1) 1,500 ₪ שמירה בתלוש... כשפתחתי את העסק החדש שלי שאלתי מי השומר פה באזור, והפנו אותי אליו... דיברתי איתו הוא אמר לי אני עושה פה סוירים בכל הרחוב, אני שומר פה."

לשאלת החוקר תסביר לי למה אתה צריך לשאול את השכנים מי שומר פה ולא לקחת שומר בעצמך, השיב "כי זה יצור בלגן שם, כי האזורים האלה מחולקים לאנשים."

עוד הפנה ב"כ המבקשת להודעת ע"ת 24, מנהלת משרד בחברה מזה שש שנים. בעדותה מיום 13.05.2025, שורה 106, שורה 121. מעידה שהיא לא מכירה כלל את המשיב 1 ואילו כל ההתקשרות שלה בנוגע לשמירה במקום הייתה מול המשיב 3.

בנוסף מעידה על כך שהייתה שולחת לו לבוא לקחת מתנה לחג. בהקשר זה, לשיטת המבקשת, שוב אנחנו רואים כמה בכיר מעמדו של המשיב 3, שאינו סתם שומר כטענת הסנגור.

עוד הפנה ב"כ המבקשת להאזנות סתר בין המשיב 3 לע"ת 24 בנוגע לתקשורת הרבה בנושא אפשרויות לבוא לאסוף המחאות.

22. אשר לטענת הסנגורים בנוגע לקבלן יוסי דלויה, והעובדה שלמרות שנחקר לא הובא כעד תביעה בכתב האישום - בתמצית, לשיטת המאשימה, הראיות על תשלום דמי חסות הן רבות, אך הקבלן סירב לשתף פעולה עם היחידה החוקרת.

23. אשר לעילות המעצר - ב"כ המבקשת הפנה לנימוקי הבקשה, ומשכך, עתר להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

טיעוני ב"כ המשיבים:

24. ב"כ המשיב 1 - טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לשיטת הסנגור, אין המדובר בתופעת פרוטקשן, שכן כלל העדים לא הגישו תלונות בגין סחיטה או איומים מסוג כלשהו כלפי מי מבעלי העסקים מושא כתב האישום. עוד נטען, כי אמנם למשיב אין רישיון להפעלת חברת שמירה, אם כי, בסופו של יום, סיפק שירותי שמירה, לרבות סוירים כנגד תשלום סביר שנתמך בהודעות בעלי העסקים מושא כתב האישום.

באשר לאישום הראשון ("בלו סקיי") - נטען, כי המבקשת נסמכת על הודעות ע"ת 1 וע"ת 2. בהקשר זה נטען, כי המבקשת בטיעוניה מחסירה פרטים מהותיים, כאלו השומטים את הקרקע מתחת לטענה, לפיה בוצעה עבירת סחיטה או "שמירה כפויה", שכן ע"ת 1 בהודעתו מיום 20.05.2025, משנשאל אם הוא חושש השיב:

"תראה אני לא חושש ממנו אבל אני מבין את העניין. יש לי 300 עובדים לשלם להם משכורות בסוף אני עושה את השיקולים שלי מה שווה לי יותר, אם הוא היה מבקש ממני פי 4, 5, בתשלום פה הייתי בבעיה אבל הוא מבקש סכום שהוא סביר יחסית שאני יכול להתמודד איתו."

בהמשך נטען, כי העד מציין, כי לא היו ניסיונות מצדו שלא להסתייע בשמירה של המשיב, כי הסכומים שנדרשו לא גרמו לו להרגיש נסחט, ולמעלה מכך, על אף שהחוקר ניסה לדחוק אותו לפינה, כי מדובר ב"שמירה כפויה".

ש: האם יש באפשרותכם לבטל את השמירה מטעם משפחת אבו סבית?

ת: לא ניסיתי, אם הוא היה דורש סכומים שהייתי מרגיש נסחט אז הייתי מתמודד עם השאלה הזאת מכיוון שאני יודע שאני בבאר-שבע אני יודע איך הדברים עובדים בבאר-שבע והסכומים שהוא ביקש לטעמי ביחס לתמורה הם סבירים אז העדפתי שלא לבחון את השאלה הזאת ו/או לחפש אלטרנטיבות אחרות.

ש: באם הוא היה מעלה בסכום, היית חושב שאתה יכול לבטל את השמירה?

ת: הייתי פונה למשטרה לא הייתי נותן שיסחטו אותי בצורה שהיא דרקונית.

ש: ופה עכשיו סוחטים אותך עכשיו?

ת: תראה פה זה סכום נמוך אז אני אומר בסדר, יש לי שקט אתה אומר יאללה בסדר.

ש: האם אתה מודע שמדובר בתשלום פרוטקשן?

ת: כן אני מבין שזה פרוטקשן, שוב אני רוצה לומר הוא כביכול גובה סכום נמוך יחסית לכן אני לא מרגיש נסחט כי אם הוא היה אומר לי 2,000 ₪ למשל על השמירה בחודש פה הייתי מרגיש נסחט כי הוא מגזים במחיר.

עוד הפנה ב"כ המשיב להודעתו של ע"ת 2. נטען, כי ב"כ המאשימה בחר לצטט באופן שבו הוסתרו פרטים מהותיים, כך לדוגמה אינו מסתיר את העובדה שהעד נשאל מדוע לא פנה למשטרה בדבר, והעד השיב, כי לא ידע כמה המשטרה תפעל, התנהגות שאינה מצופה ממי שהוא מאוים או נסחט.

אשר לאישום השני - ("געש מתכות") - לשיטת ב"כ המשיב, המאשימה נסמכת על הודעת ע"ת 4 אם כי, שוב, המאשימה מצטטת באופן שבו הוסתרו פרטים מהותיים, כאלו ששומטים את הקרקע מתחת לאישום.

בהקשר זה נטען, אמנם נכון שהעד אומר, כי היה מעדיף שומר אשכנזי, אולם אין בעובדה כי היה מעדיף עובד אחר לכך שמדובר בגביית דמי חסות ובכך שמדובר בהעסקה בכפייה. שכן, העד לא מספר כי הוא אמר למשיב, כי אינו מעוניין בשירותיו, העד אינו אומר כי ניסה להפסיק את שירותי השמירה, אלא ההפך. הוא אומר שמעולם לא ניסה לעצור.

כך הם פני הדברים גם כאשר נשאל העד אם הוא לא היה לוקח אותו היו פריצות. ניכר, כי התשובה הינה ספקולטיבית להנחת דעתו שזה מה שיקרה ולא בהכרח מה שיקרה בפועל.

ש: האם היית מעוניין להפסיק את ההתקשרות או לעבור לספק שמירה אחר ומדוע?

ת: לא אמרתי לו מעולם שאני רוצה לעצור.

ש: האם אתה מאוים על ידי מישהו?

ת: לא.

עוד נטען, כאשר נשאל העד אם שאלו אותו עסקים נוספים לגבי שמירה והוא השיב:

"לא מזמן היה לי שכן שקוראים לו שלומי ששאל אותי על השמירה והעברתי לו את הטלפון של עבד." (המשיב 1)

בהקשר זה נטען על ידי הסנגור, כי מדובר בהתנהגות שאינה אופיינית למי שמרגיש נסחט.

עוד נטען, אמנם העד אומר, כי אם יבטל את השמירה יהיו פריצות, אבל גם כאן, לשיטת הסנגור, מדובר בספקולציה, שכן מיד ובסמוך לכך אומר, כי אינו מרגיש מאוים ממשפחת אבו סבית.

באשר לאישום השלישי ("סהר שירותי אחסנה") - נטען, כי אישום זה אינו מיוחס למשיב 1, ובעיקרו נסוב סביב משיב 3. כמו כן, נטען, כי חומר החקירה לא הועבר להגנה לצורך התייחסות.

באשר לאישום הרביעי ("דביר מתכות") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעת ע"ת 9.

בהקשר זה נטען, כי ב"כ המאשימה נותן מצג כאילו מדובר בכפייה אובססיבית מטעם משפחת אבו סבית והמשיב 1 בפרט. אולם, לשיטת הסנגור, מצלילה להודעה עצמה, עולה, כי העד, כאשר הגיע לעמק שרה, בירר עם משפחת אבו עאסל ששמרה על עסק קודם שלו.

כמו כן, העד מציין:

"העסקתי אותו מספר חודשים. הוא עבד שם בתור עוזר מסגר וכאשר נבנה העסק עבד התחיל למעשה לשמור באופן קבוע."

עוד בהקשר זה, לשיטת הסנגור, העובדה שהעד אומר, כי היה מעדיף שומר אחר, אינה אומרת שמדובר בכפייה.

עוד לשיטת הסנגור, ניסוח השאלות על ידי החוקר, מראה כי לא כל מה שנאמר בחקירה נכתב וטוב הייתה עושה היחידה החוקרת אם הייתה מסריטה את החקירה על מנת לבחון את הלך הדברים.

עוד הפנה הסנגור לדברי העד בהודעתו, עמ' 4:

"הם בעלי מקצוע מעולים ואם אני רוצה לפטר אותם לא תהיה בעיה. זה לא קשור לשמירה, אבל אני כן יודע שהם קרובי משפחה של עבד."

בהמשך, העד אומר שעבד (המשיב 1), הסכים להוריד מהתשלום 1,000 ₪. כמו כן, מציין העד, כי אם יסיים את ההתקשרות עם משפחת אבו סבית, מאמין שיהיו פריצות, אם כי, לשיטת הסנגור, מדובר בספקולציה ולא משהו שניתן להיאחז בו.

באשר לאישום החמישי - ("גני אלכסנדר") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעות ע"ת 10 מיום 15.05.2025 וע"ת 15 מיום 14.05.2025.

נטען, כי אישום זה מיוחס למשיב 2 ולא ברור מדוע המאשימה בוחרת להכניס אליו גם את המשיב 1.

באשר לאישום השישי - ("שיר בן קייטרינג") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעת ע"ת 11 מיום 26.05.2025.

נטען, כי העד מתאר בעמ' הראשון, כי היה שומר שהכיר שנים בשם אברהם, שמכר את השמירה למשיב 1. עוד נטען, כי מעדותו של העד, לא עולה לחץ או איום שהופעל מטעמו של המשיב 1, אלא קבלת השמירה בנעליו של אברהם ללא כל ניסיון לסיים את ההתקשרות.

באשר לאישום השביעי ("טופ גיר") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 12.

נטען, כי העד בתחילת הודעתו מציין, כי משהגיעו להתחלה להקמת העסק, הגיע משיב 1 ואמר שהוא השומר, ושהם יסתדרו על סכום של 1,500 ש"ח ושהם יסתדרו על ההתחלה. עוד העד מוסר, שאלו כללי המשחק, גם כאן לשיטת הסנגור, מדובר בנתון בעייתי, שכן הוא לא ניסה להימנע מהעסקתו של המשיב 1.

ש: היה ניסיון מצידו לעלות במחיר?

ת: היה פעם אחת שהוא ביקש ממני יותר, אמרתי לו אני לא אשלם לך יותר מ-1,500 ₪.

לשיטת הסנגור, מהאמור לעיל עולה כי לא היה מדובר בכפיה או לחץ כזה או אחר שהופעל.

באשר לאישום השמיני - (סוכנות "לקסוס") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 13.

נטען, כי המאשימה מצטטת בהודעתו באופן מגמתי ומחסירה פרטים מהותיים.

לגופם של דברים, נטען, הוריו הם בעלי החברה. הוא מנהל את "לקסוס" ואימא שלו את "טויוטה". "טויוטה" נפתחה ב-2005 ו"לקסוס" ב-2022.

עוד נטען, כי העד אומר שעבד אבו סבית (המשיב 1), מקבל שכר מוצהר בתלוש, ועובד אצלם מההתחלה (בלקסוס לפני שנכנסו לסוכנות פנינו לעבד כי שמענו עליו המלצות כשהוא שומר לא קורים נזקים. הכרנו אותו כי היה לו לנדקרוזר, הוא היה לקוח של מוסך טויוטה. פנינו אליו כי לטויוטה היו פריצות ועשו לנו טרור וגנבו לנו מפתחות של רכבים חדשים והנזקים הגיעו לעשרות אלפי ₪ ובסוף הייתה גניבה של רכב שהתלונה לא טופלה).

עוד נטען, כי העד נשאל כמה הוא משלם לעבד (המשיב 1) ותשובתו:

"4,000 ₪ בנוסף לתשלום לצוות 3 שזה גרושים. אבל זה לא סחיטה. אני פשוט צריך את זה ואני ישן בשקט בלילה כשהוא שם."

עוד נטען, משנשאל העד מדוע דווקא פנו לעבד (המשיב 1), השיב:

"החברות כמו צוות 3, לא יודעים את העבודה ולעבד אני משלם סכום של השמירה ועל השירות שהחברות הגדולות לא נותנות כמו לקבל לקוח בלילה. מה שאני לא יכול לבקש מחברה שיהיה נוכח אדם 24 שעות כי המחיר יהיה בהתאם."

עוד הוסיף העד:

"זכור לי שהדרישה של חברת הביטוח בטויוטה הייתה שהשומר יהיה בן מיעוטים."

עוד אומר העד: כי לקחו את עבד כי ידעו שהוא שומר ומסתובב באזור בעוד עסקים ויודעים שהוא שומר אין פריצות ונזקים. ("כעיקרון אנחנו לא לוקחים מישהו אחר כי אנחנו יודעים שעבד לוקח מעט כסף וגם שאין בעיות.")

עוד נטען, כאשר נשאל העד על מה משלם לעבד (המשיב 1), השיב:
"גם כסייר שמירה שידאג שלא יהיו בעיות וגניבות, וגם כדי שאם יגיע גרר עם רכב של לקוח בשעות הערב ושנחנו לא נמצאים - אז עבד יוכל לפתוח את השער".
עוד נטען, כי העד אישר שהכסף מועבר בתלוש לעבד (המשיב 1), או בהעברה בנקאית.
עוד נטען, כאשר נשאל העד מי קבע את השכר של עבד, השיב:
"אני. בהתחלה ישבנו על זה, אמרתי לו שאנחנו צריכים 1, 2, 3 והוא אמר 4,500 ₪ ואני אמרתי שאני יכול רק 4,000 ₪ וזהו. וככה זה נסגר".
עוד נטען, כאשר נשאל העד למה הוא פונה דווקא לעבד אבו סבית ולא לאדם אחר ישראלי לצורך העניין, והוא השיב:
"אני יודע שעמק שרה מחולק לאזורים, ועבד אבו סבית זה האזור שלו, הוא השומר במקום שלנו. אני מאמין שיש מקומות שהם נסחטים, אבל אנחנו לא. לשאלתך למה דווקא אותו, כי אני יודע שהוא שומר במקום".
עוד נטען, כאשר נשאל העד למה אינו משלם על שמירה קבוע אלא רק על סיור, הוא השיב שאינו מעוניין לשלם סכומים גבוהים. עוד כאשר נשאל העד מדוע לא עשה "סקר שוק" הוא השיב:
"לא עשיתי כי זה היה מחיר מתאים, וזה פתרון יותר יעיל לפריצות מאשר אדם מקומי או מישהו אחר".
עוד הוסיף, כי לא הרגיש מאוים ומציין, כי היה צריך את זה, כי הוא היה חייב שמירה כי מדובר במקום נידח והוא העדיף את המשיב כי הוא כבר היה שם.
עוד מוסיף העד, "גם שילמתי לו זול, אז זה השתלם לי".
לשיטת הסנגור, עולה מדברי העד, כי אין המדובר בסחיטה ואין המדובר ב"שמירה כפויה".
באשר לאישום התשיעי - ("מרכז שירותי ברוש") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 13. נטען, כי לא נמצא תמלול שלו בחומר החקירה, ומשכך, לא נטען לגופם של דברים. בניגוד לדברי הסנגור, המאשימה נסמכה על הודעתו של ע"ת 14 (ר.ב.נ.).
באשר לאישום העשירי - ("רותם בטיחות") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעותיהם של ע"ת 23 וע"ת 15. נטען, כי מדובר באישום שאינו מתייחס למשיב 1. יחד עם זאת, נטען, כי העד מציין מפורשות כבר בתחילת הודעתו, כי אינו מרגיש מאוים ולא מרגיש חלק מהתופעה. כמו כן, אומר שהתשלום עבור השמירה היה נוח וקיבלו אותו בירושה מהמנכ"ל הקודם.
באשר לאישום האחד עשר - ("רב בריח") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 22 (ג.א.), אבל בפועל ברשימת עדי התביעה ע"ת 22 הוא (סמ"ר עמרי פרידמן). משכך, אין התייחסות מטעם הסנגור.
מעיון ברשימת עדי התביעה, עולה כי המאשימה נסמכה על הודעתו של ע"ת 22 (ג.א.), כך גם ברשימת עדי התביעה מצוין, כי ע"ת 22 הינו ג.א. גם מעיון ברשימת עדי התביעה בכתב האישום המקורי, סמ"ר פרידמן הוא ע"ת 21, וע"ת 22, הינה סמ"ר אלינה ברודובסקי. נתון זה לא מתיישב עם טענת הסנגור (ראה כתב האישום המקורי והמתוקן).
באשר לאישום השניים עשר ("דלהום זגות") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של חמדאן פדילה, ע"ת 20 (בכתב האישום המתוקן), בעוד בכתב האישום המקורי, ע"ת 20 הינו רס"ב דורון מולקנדוב. משכך, אין התייחסות מטעם הסנגור לגופו של עניין.
באשר לאישום השלושה עשר ("מנופי אבי") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 17 (פ.א.) מיום 15.05.2025.
נטען על ידי הסנגור, כי העד אומר כי לא הייתה דרישה לתשלום או שמירה במקום. עוד אומר, שהקבלן שלו קיבל שירותי שמירה מאדם בשם סלמאן והוא היה מרוצה ממנו ולכן המשיך איתו.
ש: האם היו נזקים לחברה לאורך כל השנים ברחוב הבונים?
ת: לא, אני שומע סביבי על פרוטקשן ונזקים אך לא אצלי בעסק לאורך כל השנים.
ש: מדוע בחר דווקא את המשיב 1 כשומר?
ת: תמצא לי מישהו זול יותר? הייתה לי המלצה מהקבלן שהוא טוב ודבר לא ייגנב לי והוא היה זול עם חשבונית מסודרת ובלי מעטפות מתחת לשולחן וקומבינות.
ש: למה אתה מעסיק בכלל שומרים במקום?
ת: הביטוח מחייב אותי. את האמת הגניבות לא מעניינות אותי אלא השריפה. מנופים עולים מיליון דולר, השומר הציל לי פעמים רבות עבודה, הוא התריע על פנצ'רים במנופים. יום עבודה עם מנוף יכול לעלות 30,000 ₪ והוא הציל אותי.
באשר לשאלת החוקר מה יקרה אם לא תהיה שמירה, העד השיב שהוא מאמין שיתחילו לגנוב. אבל לא אומר כי מי שיבצע את הגניבה זה המשיב 1.

ש: אם תקבל שומר שלט מהמגזר לשמור על המתחם?

ת: לא מעניין אותי המוצא אני רוצה לדעת שאני יכול לישון בשקט... אם חברה אחרת הייתה נותנת לי מחיר טוב יותר, הייתי לוקח אותם.

עוד נטען, כי כאשר זיהה העד את התמונה של עבד (המשיב 1) כשומר לגבי השמירה, אמר: "הוא לא עשה דבר פלילי."

באשר לאישום הארבעה עשר ("סיגמנט") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 25 (גיא בן עזרי) מיום 22.05.2025.

נטען, כי העד מסר כי שילם 1,500 ₪ לבחור בשם עבד ויש לו תלוש. עוד מסר, הוא חיפש שומר טריטוריאלי. עוד מסר, כי סגר עם עבד 1,500 ₪ לפני שלוש שנים ועד היום זה נשאר המחיר. עוד מסר, כאשר הייתה אזעקה או בעיה כלשהי, היה מתקשר אליו, היה מגיע בודק את המקום, ממש שומר לכל דבר... אם עבד היה מבקש סכום גבוה הוא היה אומר לו שלא. (ראה עמ' 2, שורה 17 וכן עמ' 5 שורה 86)
עוד לשיטת הסנגור, העד מעלה השערה שאם יגידו לא לשמירה, אז העסק ייפרץ.
עוד נטען על ידי הסנגור, כי העד בסוף הודעתו אומר על המשיב שהוא לא גנב ושמירה זה הביטחון שלהם ויש בדואים גנבים, אבל עבד (המשיב 1) לא.

באשר לאישום החמישה עשר ("א.ש. ברזל") - נטען, כי המאשימה נסמכת על הודעתו של ע"ת 18 (ש.ד.).
נטען, כי העד אומר בתחילת עדותו, שהלוואי ונמגר את תופעת הפרוטקשן, אבל זה לא קשור אליו והוא לא הסכים לשלם על כך. עוד מוסר העד, שהשמירה נעשית על ידי אמין אבו עסא. עוד מוסר, שהוא מעסיק שומר, כי יש לו דברים יקרי ערך וחברת הביטוח שואלת אם יש לו שומר.
עוד נטען, לשאלת החוקר, למה דווקא לקח אותו, השיב, כי זה מחולק למשפחות.
שואלים אותו מה יקרה אם ייקח משפחה אחרת, השיב:
"לא ניסיתי. לא בדקתי אבל אני יכול להביא שומר מבחוץ שזה יעלה פי 4 פי 3".

עוד נטען, כי העד מסר, כי בעסק שלו עבד (המשיב 1) שמר שם עד לפני חודשים-שלושה, שילם לו 1,500 או 1,700 בתלוש.

עוד נטען, כי לשאלת החוקר מה היה קורה אם היה לוקח שמירה של מישהו אחר, נטען, כי העד משער שהיה קורה בלגן.

עוד נטען, כי העד מסר כי פנה למשפחת אבו סבית לשמירה, ומי שנתן לו את המספר זה היה איתי מחברת "געש".
עוד נטען, משנשאל העד אם יכול לקחת שמירה אחרת הוא השיב:
"הייתי יכול אבל יכול להיות שזה היה עושה בלגן. זה גם היה עולה הרבה יותר יקר."
נטען בהקשר זה על ידי הסנגור, כי הוא בספק לגבי הבלגן - יכול היה, אולם בטוח כי היה יותר יקר.
עוד נטען, כי העד אומר שזה לא תשלום פרוטקשן ושלא איימו עליו. כמו כן, אמר שהשמירה הייתה מרצון ולא כי היה מאוים.

באשר לראיות שהפנתה אליהם המאשימה, בדמות שיחות האזנות סתר -

ככל שנוגע לשיחות 4524, 14575, 15406 - נטען, כי המשיב אינו מכחיש כי מקבל כסף מבעלי העסקים לגבי שמירה, אולם אין המדובר בדמי חסות.

ככל שנוגע לשיחה בעמדה 5785372-24 - נטען, כי אין המדובר בשיחה הקשורה כלל למשיב, ובכל אופן, טיבה אינו ברור.

באשר לשיחה מספר 14102 - נטען, כי מדובר בסך הכול בשיחה בה המשיב 3 מעדכן את המשיב 1 על עסק חדש שנפתח. משכך, לא עולה שום עבירה משיחה זו. באשר לשיחה מספר 11503 - נטען, כי מיוחסת למשיב 3 ונראה, כי בלי קשר, אין המדובר בעבירה. באשר לשיחה מספר 574 - נטען, כי מדובר בשיחת עבודה, אין המדובר בעבירה. לסיכום - לשיטת הסנגור, נראה, כי כל העדים בחרו במשיב 1 אם זה דרך העסקים הסמוכים, חלקם אף עשו סקר שוק לבחון מי זול יותר, וחלק מהעדים מתאר שגם הוריד את מחיר השמירה, אף אחד לא מתאר כפייה, אימים או חוסר ברירה.

בנוסף, לשיטת הסנגור, מדובר בחקירה בוטה, שעל חלק מהעדים ממש היה לחץ נוראי ואף הכניסו להם את העובדה שזה פרוטקשן. עוד לשיטת הסנגור, העדויות של העדים לא הוקלטו על ידי היחידה החוקרת, למרות שהם יזמו את הבאת העדים, ואין הסבר מניח את הדעת מדוע בתיק זה לא הופעלה מערכת "ענבל" והקליטו כדי שיהיה לבית המשפט ולהגנה את כל הכלים לחקר האמת.

בנוסף נטען, כי כלל העדים מסרו כי שילמו תמורת חשבונית או תלוש עבור שירותי שמירה. כמו כן, תיארו שהייתה שמירה או סירות ואם מישהו זר היה מתקרב לעסק, היו פונים למשיב 1. משכך, לשיטת הסנגור, מדובר בשמירה תמימה ללא גוון פלילי.

לאור האמור לעיל, עתר הסנגור להורות על שחרורו של המשיב בתנאים אשר יבטיחו התייצבותו למשפט.

25. ב"כ המשיבים 2 ו-3 - טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

בהמשך לטיעונים של הסנגור בדיון שהתקיים במעמד הצדדים בחודש יוני 2025, שלח הסנגור השלמת טיעונים בכתב שתמציתן כדלקמן:

נטען, כי ככל שנוגע למשיבים 2 ו-3, אין להם שום קשר למעשיו של הנאשם 1, הגם שהם לכאורה חוקיים, שכן אף אחד ממי שמכונה עדי תביעה או מתלונן באישומים 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15 - לא מזכיר את המשיבים 2 ו-3, לא מכיר אותם, ולכאורה, כולם טוענים שההתנהלות הייתה אל מול הנאשם 1.

עוד נטען, כי אמנם כתב האישום מכיל 16 פרטי אישום אולם האישומים בהם מוזכרים המשיבים, הינם אך ורק האישומים החמישי והעשירי.

ככל שנוגע לאישום השישה עשר - נטען, כי מדובר בעבירות מס שאין רלוונטיות לעילת המעצר.

עוד נטען, כי אמנם הנאשם 1 הוא אח של המשיב 2, והוא דודו של המשיב 3, אבל הייחוס המשפחתי האמור, אינו הופך את המשיבים לשותפים למעשיו של הנאשם 1, ומה שייקבע בעניין האמור, הוא אך ורק הראיות שקיימות בתיק, ובוודאי לא "תחושת הבטן" של ב"כ המאשימה.

עוד לשיטת הסנגור, המאשימה מודעת היטב לקושי הראייתי האמור, קרי, שלא ניתן לייחס למשיבים 2 ו-3 שותפות למיוחס לנאשם 1 ו/או כל קשר לאמור ביתר האישומים, בחרה המאשימה ב"תעלול משפטי" מביש, שממילא לא מוסיף דבר וחצי דבר לטיב הראיות, והוא לנסות להשתמש בעדותו של מחמד אבו סבית (ע"ת 26), בנו הקטין של המשיב 2, אשר לא ברור כלל אם הוא כשיר להעיד כנגד אביו, וביתר שאת, כאשר למשיב 2 לא מיוחסת עבירה של סחיטה באיומים ומכאן הספק הרב באם החוק מתיר את עדות הקטין, שכן יתר העבירות בכתב האישום אינן עבירות אלימות.

עוד בהקשר זה, נטען, כי היחידה החוקרת שללה מהקטין את הזכות הבסיסית לנוכחות הורה או קרוב משפחה אחר בזמן חקירתו, ולאחר שהיחידה החוקרת חקרה את הקטין בהזהרה והפחידה אותו שהוא יעצר באם הוא לא ישתף פעולה, הוציאה היחידה החוקרת מהקטין אמרות.

יחד עם זאת, לגישת הסנגור, אמרות אלה לא מוסיפות דבר וחצי דבר בעניין השותפות של המשיבים 2 ו-3 לכל המתואר בכתב האישום (הקטין מסר, שמשיב 2 אביו, מקבל כסף מעסקים... ושאביו עאטף ודודו עבד (נאשם 1) הם האחראים ומתחיתם יש את אסאמה).

ואולם, לטענת הסנגור, ב"כ המאשימה "שכח" לציין כי גם אם יוכל הקטין להעיד כנגד אביו, והדבר בספק, הרי שהקטין לא אומר שאביו מקבל כספים מבעלי העסקים מושא כתב האישום.

עוד בהקשר זה נטען על ידי הסנגור, אין מחלוקת שהמשיב 2 גם לגישת המאשימה, עובד במתחם "דלויה" שנמצא בעמק שרה ומקבל שכר חוקי תמורת עבודתו. משכך, תוהה הסנגור מה תמורת עדות הקטין כנגד האב - משיב 2.

עוד לשיטת הסנגור, הטענה האמורה אודות עדות הקטין נכונה גם כלפי המשיב 3 (אוסאמה), שכן הקטין אומר בעדותו, שאוסאמה משמש כשומר במספר עסקים. ברם, המשיב 3 לא מכחיש כלל שהוא עובד כשומר וכסייר בחלק קטן מהעסקים בעמק שרה, בין היתר, במתחם "דלויה", שלא הוכנס לכתב האישום, וממילא, המשיב 3 הוא האחרון בשרשרת החוליות - קרי, הוא מעולם לא סגר "חוזת העסקה" אל מול בעלי העסקים והוא באמת עובד כשומר וכמנקה, והוא מקבל תמורה כדת וכדין עבור שירות זה.

עוד ביחס למשיב 3 - נטען, כי אין כל שוני בינו לבין אחרים שנחקרו בפרשיה בגין היותם כשומרים, למשל אותו אבו עגינה המכונה "רמבו" (עד תביעה), ו/או נחקרים אחרים ממשפחת אבו סבית שנחקרו בגין עבודתם כשומרים, ולמרות שהם אכן עבדו, שמרו, קיבלו כספים, היחידה החוקרת החליטה שלא להעמידו לדין.

בהינתן האמור לעיל, טוען הסנגור, כי כנגד המשיבים 2 ו-3 אין כל ראיה לקשירת קשר שלהם עם הנאשם 1, הם אינם שותפים לעסקיו ולענייניו, ואין האזנות סתר שמלמדות על חלוקת כספים בינם לבין נאשם 1 ו/או על שיחות שמלמדות שהם יודעים בכלל על עסקיו ו/או על איך נוצרו עסקיו, וממילא אין זה מעניינם.

עוד לשיטת הסנגור, הדברים מקבלים משנה תוקף בנוגע למשיב 2, שכן אין לו כל צורך להיות שותף לעסקי הנאשם 1, שהרי הוא שומר ועובד בעסק של יוסי דלויה והוא מתפרנס בכבוד.

עוד נטען, כי המאשימה הפנתה לעדותו של נאיף אבו עגינה המסומנת נז' בקלסר ההודעות, שורה 9, שם מסר העד: "עבד (נאשם 1) אחראי על הכל ועאטף (משיב 2), אחראי גם בדלויה, הם אחים, הם כולם ביחד יש להם חברת שמירה של אבו סבית..."

בהקשר זה, לשיטת הסנגור, הציטוט האמור דווקא מחזק את גרסת המשיב 2, שהוא קשור אך ורק למתחם "דלויה", מתחם שכאמור לא נכנס לכתב האישום, ולכן עדותו של אבו עגינה דווקא מחזקת את גרסתו של המשיב 2, שאין לו קשר לעסקי הנאשם 1 במקומות האחרים שהוזכרו בכתב האישום, בעמק שרה.

עוד לשיטת הסנגור, המשיב 3 יטען, כי הפניית המבקשת לעמ' 9 בעדות אבו עגינה לשאלה מי מאבו סבית עושה סיורים? ... תשובה: "אוסאמה (המשיב 3) אותו אתה הכי הרבה רואה מסתובב! כן...", רק מחזקת את גרסת המשיב 3 שהוא באמת אחרון החוליות בשרשרת והוא זה שמשמש באמת כשומר בפועל וכשומר בשכר לאותם עסקים, והוא אינו שונה כאמור משומרים אחרים ממשפחת אבו סבית שנחקרו ושחררו ו/או משומרים ממשפחות אחרות שגם כן נחקרו ושחררו.

ככל שנוגע להאזנות הסתר שהפנתה אליהן המאשימה - נטען, כי תוכן דווקא תומך בגרסת המשיבים 2 ו-3. ככל שנוגע לשיחות מספר 14575, 4524, 15406, מלמדות שהמשיב 3 אכן מקבל מבעלי העסקים שבהם הוא מועסק כשומר כסף, אחת לחודש, עבור עבודתו שלו או בעבור עבודתם של שומרים אחרים במקום. ברם, המשיב 3 לא מכחיש שהוא משמש כשומר, ומשכך, לא ברור מה תורמות השיחות האמורות למסכת הראייתית כאשר קבלת הכסף מחלק מהמקומות אינה במחלוקת, ואולם, כאמור, המשיב 2 לא קיבל שקל מהעסקים שמוזכרים באישומים 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15, וכך גם המשיב 3.

ככל שנוגע לעמדה 5785372/24 - נטען, כי אמנם ישנה שיחה של משיב 3 בלבד, לעסק שאינו כלול בכתב האישום, מה גם, כלל לא ברור מה טיב השיחה, והמשיב 2 כלל לא קשור לשיחה.

ככל הנוגע לשיחה 14102 - נטען, כי אינה קשורה כלל למשיב 2, והדובר בשיחה הוא המשיב 3, בסך הכול מציין בפני הנאשם 1, שיש עסק חדש באזור.

ככל שנוגע לשיחה 11503 - נטען, כי המשיב 2 לא קשור אליה, והמשיב 3 מתקשר אכן ל"רמבו" (אבו עגינה), בענייני עבודה וסידורי שמירה, והדבר לא הוכחש מלכתחילה ולא מוסיף דבר לטיב הראיות.

ככל שנוגע לשיחה 3519 - נטען, כי משיב 2 לא קשור אליה, והמשיב 3 לא מכחיש את העובדה שהוא יכול להמליץ לפטר שומר אחר אם הוא לא יגיע לעבודה, ולכן לא ברור מה השיחה האמורה מוסיפה לראיות בתיק.

ככל שנוגע לשיחה 574 - נטען, כי משיב 2 לא קשור לשיחה הזאת, והמשיב 3 כאמור, לא מכחיש שהוא יכול לעזור לסדר עבודה בשמירה, ולכן לא ברור מה השיחה מוסיפה לטיב הראיות.

עוד לשיטת הסנגור, העובדה שהמאשימה בחרה להביא ולצטט שיחות האזנות סתר, שלא מלמדות על קשר בין כל הנאשמים, ושאינן מלמדות על שיחות בין הנאשמים אודות השמירה ו/או עבירות הסחיטה ו/או אודות עבירות דמי חסות, רק מלמדת, עד כמה הראיות חלשות והטענה מקבלת משנה תוקף נוכח העובדה שבאף שיחת האזנת סתר, לא נשמע המשיב 2 מדבר ומשיב 3 או מדבר בכלל.

אשר לטענת המאשימה בדבר ראיות לכאורה לחובת המשיבים 2 ו-3 לעבירות של דמי חסות - ככל שנוגע לאישום הראשון, השני, השלישי, הרביעי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי, האחד עשר, השניים עשר, השלושה עשר, הארבעה עשר, החמישה עשר - נטען, כי שום עד מעדי התביעה, ובעיקר בעלי העסקים, טענו שלא מכירים את המשיבים 2 ו-3 וגם לא הזכירו את שמותיהם בהודעות שמסרו בפני החוקרים.

ככל שנוגע לאישום החמישי ("גני אלכסנדר"), שבו מוזכר המשיב 2 - נטען, כי המאשימה טוענת, כי המשיב 2, ניצל את המצוקה של בעל העסק שחשש לפגיעה ברכושו ואת העבודה שהבדואים מכירים באזור השליטה של הנאשמים, ושאף אחד אחר לא הסכים לקחת על עצמו את ה"שמירה הכפויה", ומשכך, לטענת המאשימה, המשיב 2 קיבל שלא כדן מהעסק אלפי דמי חסות.

לשיטת הסנגור, למקרא עדותם של ע"ת 10 וע"ת 15, עולה בדיוק ההפך.

עוד נטען, כי אין חולק שלעסק "גני אלכסנדר" נגרם נזק בשווי גבוה זמן רב מאוד עובר להסכם שנכרת בין המשיב 2 לע"ת 10.

עוד נטען, מעדותו של ע"ת 15 עולה, כי ע"ת 10 החליט לשקם את העסק וכפועל יוצא, הוא רצה שמירה על העסק, ומשכך, הוא פנה לע"ת 15, שידוע כמתווך באזור ולדבריו, לא משיב 2 פנה לע"ת 10, אלא ע"ת 10 עשה מעין "מכרז" קבלנים, הוצעו לע"ת 10 שמירה של מספר עסקים ממספר משפחות שונות, וחלקן חברות שמירה מוכרות בשוק ואולם, ע"ת 10 החליט לבחור במשיב 2 שכן הוא היה הכי זול.

עוד בהקשר זה לשיטת הסנגור, ראוי לקרוא את עדותו של ע"ת 10 אשר טוען, בין היתר, כי הוא לא חש שהוא משלם פרוטקשן, היחסים עם המשיב 2 לטענתו טובים, והתקשורת אל מול המשיב 2 נעשתה מבחירה בגלל תנאי המקום. עוד לשיטת הסנגור, ע"ת 10 בהודעתו, חוזר ומדגיש שהוא בדק אפשרות לשמירה גם בחברות שמירה אחרות, ומאחר והוא לא הגיע איתן להסכמות, בין היתר בגלל ענייני המחיר, הוא החליט לבחור במשיב 2 מרצונו בשל צורך אמיתי. לשיטת הסנגור, בהינתן האמור לעיל, לא קמה כל עבירה לחובת המשיב 2 באישום החמישי.

ככל שנוגע לאישום העשירי - "רותם בטיחות":

נטען, כי המאשימה טוענת, כי המשיבים 2 ו-3 ניצלו את המצוקה של בעסק העסק שחשש לפגיעה ברכושו תוך שהוא מבין שאין לו ברירה ומדובר בשטח של המשיבים, ולטענת המאשימה, המשיבים קיבלו שלא כדין מהעסק אלפי ₪ דמי חסות, כאשר לטענת המאשימה, משיב 2 הוא "הרוח החיה" ומשיב 3 הוא העוזר שלו לצורך ההתקשרות מול בית העסק.

לשיטת ב"כ המשיבים 2 ו-3, ההפך הוא הנכון. בעניין זה, מפנה הסנגור לעדותו של ע"ת 23 (י.מ.), מנהל כספים ב"רותם"), שם הוא מוסר, בין היתר:

"אני מבין למה אני פה אבל בכנות אני לא מרגיש מאוים ולא מרגיש חלק מהתופעה, אפילו לא ברמז, בשבילי כל התשלום עבור השמירה היה נוח וקיבלתי אותו בירושה מהמנכ"ל הקודם אבי בטש ז"ל."

בהמשך, בעמ' 2, שורה 11, מוסר העד:

"בסביבות מרץ 2022, לידיעתי, פנינו לחברת שמירה, אחרי שהייתה פריצה לאתר, ואבי מצא את עאטף אבו סבית, לא נעים להגיד, אבל הוא מאוד חברי, אפילו יש לו גישה יהודית, ומעולם לא הרגשתי ממנו שום לחץ או שום איום."

עוד מפנה הסנגור, כי עת שנשאל ע"ת 23 בעמ' 6, "האם אתם משלמים לחברת שמירה בגלל שאתם מפחדים מהם?" השיב: "לא, אין לי פחד ממנו, אני משלם ומקבל שמירה ואני מרגיש שאף אחד לא ייכנס ויעשה לי נזקים, זה הוכיח את עצמו פעם אחת כמו שהסברתי את עצמי קודם, ובהמשך אם זה לא יהיה הוא זה יהיה מישהו אחר שיכול לעלות לי פי 4."

עוד ממשיך העד ומוסר:

"עאטף אף פעם לא יצר אצלי מצג כזה של פרוטקשן... הסכמתי לשמירה מרצון... אבי חיפש את זה לא באו אליו." לאור האמור לעיל, לשיטת הסנגור, בהינתן האמור לעיל, המשיב 2 לא קמה לחובתו כל עבירה פלילית. ככל שנוגע למשיב 3 - תוהוה הסנגור מה הקשר שלו לאישום העשירי, שכן אין כל ראיה בעניינו לביצוע העבירה המיוחסת, למעט העובדה שמדי פעם הוא מחליף את אביו בשמירה במקום, הוא באמת עבד ושמר באופן חוקי במקום.

לסיכום - המשיבים 2 ו-3 יטענו, כי לא ברור להם כיצד שמם שורבב לפרשיה נשוא כתב האישום, וגם כלל לא ניתן לייחס להם ביצוע עבירות כלשהן, ולחילופין, חל כרסום של ממש בראיות התביעה.

כך יטענו המשיבים 2 ו-3, כי חולשת הראיות לגביהם, כמו גם כמות האישומים הנמוכה שמיוחסת להם באופן ישיר, ושלא מדיני השותפות, מלמדת שלא היה ראוי כלל לכלול את המשיבים 2 ו-3 באותו כתב אישום עם הנאשם 1.

עוד בהקשר זה לשיטת הסנגור, מדובר בכתב אישום עם אישומים רבים בהם המשיבים כופרים וההליכים יתנהלו במשך שנים וגם משיקול זה ראוי להורות על שחרורם בתנאים שיבטיחו התייצבותם למשפט, ולחילופין, להורות על בחינת חלופת מעצר בהקדם האפשרי.

26. המסגרת הנורמטיבית (דיון והכרעה)

ככלל, בחינת שאלות הקשורות במהימנות וסתירות, קשורה לתיק העיקרי, אך בית המשפט גם בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים בוחן את הגיון הדברים והיתכנות הרשעה על בסיס הראיות הגולמיות המוצגות בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים (ראה בש"פ 143/15), בו נקבע, כי שאלות מהימנות וסתירות, ככל שעולות מעדויות שנגבו, ההחלטה בהן שמורה בעיקרון לבית המשפט המברר בתיק העיקרי, אולם בית המשפט הדן בבקשת המעצר לא יתעלם מסתירות ברורות המאיינות את היתכנות האשמה.

בהלכה הפסוקה, הקביעה כי ביטוי מסוים הוא בעל תוכן מאיים מבוססת על נקודת מבטו של האדם הסביר תוך התייחסות לנסיבות המעשה, כמו גם לנסיבותיו של המאיום המסוים כאדם מן היישוב. (ראה ע"פ 4210/09, ע"פ 5569/12) והודגש, כי בחינת תוכן הביטוי אינה מתבצעת בחלל ריק, אם כי על רקע מערך נסיבותי קונקרטי שבגדרו ייתן בית המשפט דעתו, בין היתר, לאופן מסירת הביטוי, לאופן שבו הוא נקלט ולמסר שהיה גלום בו. עוד נקבע, כי היסוד הנפשי מתקיים כאשר הנאשם היה מודע לרכיבי היסוד העובדתי ובמידה שיוכח כי האיומים שהושמעו במטרה להניע את המאיום לעשות מעשה או להימנע ממעשה.

עוד נקבע בהלכה הפסוקה, שאיום אינו חייב להיות במפורש ויכול שיהיה משתמע, מרומז או עקיף. נקבע כי מאיים "מתוכם" יימנע מאיום מפורש אלא ישתמש בלשון תמימה, לכאורה, אשר תשיג את אותה מטרה, מבלי להביאו לגדרי איום מפורש.

בנוסף, לשורת החלופות המפורטות ברישא לסעיף 428, קיימת גם החלופה של הטלת אימה על אדם בדרך אחרת, והחלופות השונות צריכות להתבצע כדי לגרום לאדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה.

סחיטה באיומים - מכוונת לאלץ אדם לעשות מעשה ולהימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו: להבדיל מאיומים סתם - המכוונים אך להפחיד אדם או להקניטו (ראה קדמי חלק שני, עמ' 942).

בעניינו, כתב האישום מייחס את תבנית הפעולה להלן, אשר באי-כוח המשיב 1 טוען, כי אין בה כדי להקים את עבירת הסחיטה באיומים ביחס למשיב 1, ובאי-כוח המאשימה מנגד, טוענים להתקיימותה. כך הם פני הדברים גם ביחס לעבירות שעניינן 'דמי חסות'.

לעניינו, ראוי להפנות גם לע"פ 103/88, התייחס כב' השופט א. ברק (כתוארו אז) להבחנה בין איום למעשה אזהרה או עצה, תוך התייחסות לעבירת האיומים:

"הרכיב הראשון הוא האיום עצמו. זו התנהגות, בדרך כלשהי, העלולה לנטוע בלבו של אדם רגיל פחד או חרדה. המבחן לקיומו של רכיב זה הוא אובייקטיבי. המבחן לקיומו של איום הוא מידת ההשפעה שיכולה להיות לדברים על אדם רגיל, ולא לפי הרגשתו הסובייקטיבית של האדם אליו נאמרו הדברים."
השופט ברנזון בע"פ 499/72, עמ' 605:

"לעניין זה יש להבחין בין איום לבין מתן אזהרה או עצה. כאשר ראובן מזהיר את שמעון מפני פגיעה אפשרית בו, אין לומר, כי ראובן מאיים על שמעון. קו הגבול בין איום לבין אזהרה אינו מדויק. דומה, כי ניתן להיעזר במבחן העזר הבא: האם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשות של הסכנה שעליה הוא מתריע? אם התשובה היא בחיוב - הדובר שולט על התממשות האזהרה - ויש לראותו כמאיים ולא אך כמזהיר."

עוד לעניינו, אפנה לע"פ 6368/09, מתן זקן נ' מדינת ישראל, בו התייחס בית המשפט העליון לעבירת הסחיטה באיומים ולרכיב האיום במסגרתה, ונקבע, כי לצד המבחן אשר פורט לעיל, והמבחן בין איום לעצה או אזהרה, יש לבחון הקשר הדברים, להתייחס למהות המעשה ולשליטה, באופן הנאמן יותר למציאות. (מה אמר. מי אמר. מדוע אמר)

עוד לעניינו, בפרשיה נשוא כתב האישום, ככל שנוגע לעבירת דמי חסות (פרוטקשן), יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 5635/24, מדינת ישראל נ' אמיר אזברגה:

"אין לחדד, כי הפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר שלפני, מלמד על מקרה של גביית 'דמי חסות' באופן 'רך' יחסית. ברובם המכריע של המקרים, לא נאמרו איומים מפורשים; אף לא נגרם נזק לרכוש. אלא, שזוהי בדיוק התוצאה המתבקשת של התפשטות הרעה החולה המוכרת והידועה של תופעת ה'פרוטקשן', עמה מתמודדים כבר שנים לא מעטות קבילי בניין בישראל. הדעת נותנת, שככל שתופעת גביית דמי החסות משתרשת ומתבססת, הצורך באיום ברור, גלוי, 'מפחיד' - פוחת, שכן הצדדים המעורבים מכירים את 'כללי המשחק' היטב, ויודעים לשחק לצלילי חלילו של המאיים, אף מבלי שניתנות על-ידו הוראות ברורות....

היכרות הקבלנים הפועלים בשטח עם 'כללי המשחק', כוללת גם היכרות פרטנית עם ה'שחקנים הרלבנטיים' השולטים בכל אתר ואתר. לפיכך, גם בהיבט זה, עם התבססות המוניטין שלהם כנותני 'שירותי שמירה' באזור מסוים, נעשית מלאכת המאיימים קלה יותר ויותר... זאת ועוד, ככל שמושרשים אותם 'כללי משחק', פחות ופחות 'לקוחות פוטנציאליים' של נותני החסות יחפצו בבחינת האפשרות האחרת, שבה אינם מקבלים את ההגנה מצד המאיימים. כך נמצאנו עומדים בפני מצב דברים שבו מתנהלים העניינים, פחות או יותר, על פני הדברים, על מי מנוחות. האיום נעשה בצורה מרומזת; התשלום - ניתן, וההגנה - מובטחת." (פסקאות 2-21 להחלטה)

27. למעשה, אין מחלוקת, כי קיימות ראיות לכאורה המלמדות על תשלומים שהעבירו בעלי העסקים וגורמים שונים למשיבים, כאשר אין מחלוקת שלמשיבים לא היה רישיון כדין למתן שירותי שמירה. דא עקא, שלשיטת המאשימה, מדובר היה בדמי חסות - היינו, כפיית שירותי שמירה בתשלום, ואילו באי-כוחם של המשיבים טוענים, כי מדובר בתשלום לגיטימי בגין שמירה שמתבצעת במקום - הא ותו לא.

28. כזה הוא עניינם של המשיבים. כתב האישום לא פירט איומים מפורשים כלשהם שהשמיעו המשיבים כלפי הקורבנות, אשר גרמו להם לשלם למשיבים סכומי כסף משמעותיים על בסיס חודשי בעבור שירותי שמירה, שטיבם ומהותם לא הובהר להם מראש. עם זאת, מצוקתם הייתה מוכרת למשיבים ולכאורה נוצלה על ידם לשם גביית דמית חסות, בצורה מאורגנת ומתוכננת היטב, לאורך זמן בהיקף כספי משמעותי.

מבין בעלי העסקים שנחקרו, אכן לא הייתה תמימות דעים באשר למידת כפיית השירות של המשיבים עליהם, אם בכלל. היו אף בעלי עסקים שהעידו, כי היחסים עם המשיב 1 היו תקינים לחלוטין. הם מסרו, כי המשיב 1 נתן שירותי שמירה טובים, כי הוא לא איים עליהם כלל ועיקר, וכי הם אלו שיזמו את הפנייה אליו.

היו גם כאלה שמהודעותיהם המפורטות בטיעוניו של ב"כ המאשימה כמצוין לעיל, אשר מהם מצטיירת תמונה שונה לחלוטין, לכך ששירותי השמירה שהעניקו המשיבים נכפו עליהם מתוך חשש לגורלם. סיבת פנייתם אל המשיבים הייתה, על פי רוב, בשל היות בתי עסקיהם מצויים בטריטוריה המשווית לבני משפחתם של המשיבים. בהקשר זה, גם המשיבים בהודעותיהם הראשונות במשטרה מיום 12.05.2025, אישרו שהם עובדים באזור התעשייה עמק שרה מזה שני עשורים בתחום הניקיון, סירות, שמירה. עוד בהקשר זה, ראה דברי ע"ת 26, בנו של המשיב 2, כמפורט בטיעוני ב"כ המבקשת לעיל.

עוד בהקשר זה, המשיבים בחרו לשמור על זכות השתיקה ביתר ההודעות שנגבו מהם בתאריך 19.05.2025, 26.05.2025, באופן גורף. גם כאשר הוטחו בפניהם גרסאות העדים, וכן מסמכים בדמות המחאות בנקאיות, שיקים, תוכן האזנות סתר, שוב בחרו לשמור על זכות השתיקה באופן גורף. כידוע, שתיקתם של המשיבים היא לא פחות מרועמת ועשויה בבוא היום להוות חיזוק לראיות התביעה ולשמם כראיה נסיבתית עצמאית. (ראה ע"פ 517/19)

ב"כ המשיבים הדגישו בטיעוניהם כמפורט לעיל, העדר איום מצד מי מהמשיבים גם על פי אמרות עדי התביעה. אמנם, אין בחומר הראיות עדות לאיום מפורש מצד המשיבים או מצד השלוחים מטעמם. לכאורה, מעיון בכל ראיה לבדה, ניתן אך לסבור כי המשיב 1 הינו בבחינת "טלית שכולה תכלת", רודף שלום, אוהב שלום ונקי מכל רבב, שכל רצונו היה לכלכל את משפחתו בדרך הישר מתוך עיסוק לגיטימי והענקת שירותי שמירה מתוך היכרותו הקרובה עם מנגנוני האלימות והגניבה שהם נחלת הציבור באזור התעשייה עמק שרה. אלא, כפי שאמר בית משפט העליון בעניין זה בבש"פ 5953/10, אלפרון נ' מדינת ישראל: (איום, כנודע, אינו חייב להיות איום מפורש במפגיע, יכול שיהיה משתמע, מרומז או עקיף. מאיים מתוחכם ימנע מאיום מפורש, אלא ישתמש בלשון תמימה לכאורה אשר תשיג אותה מטרה מבלי להביאו בגדרי איום מפורש.)

עוד הוסיף בית המשפט העליון, כי יש להשקיף על מכלול הראיות "מלמעלה" באופן מצטבר שם מתקבלת תמונה מקיפה יותר. (ראה בש"פ 490/21)

עוד בהקשר זה, נקבע שהשאלה האם מדובר באיום אינה נבחנת בחלל ריק, אלא היא מביאה בחשבון מכלול נסיבות המעשה, כמו גם את נסיבותיו של המאיום, כפי שהסביר זאת בית המשפט העליון בע"פ 421/09, לירן נ' מדינת ישראל.

בענייננו, הגורמים המאוימים הם בעלי העסקים הפועלים באזור התעשייה עמק שרה. המצב העגום של מערכת הפרוטקשן בנגב ידוע לכל, והמציאות הוכחה ומוכיחה, כי בהעדר מעטפת שמירה מטעם מי ממשפחות הפשע על רכוש בעלי העסקים, הללו עלולים בהצטברות גבוהה למצוא עצמם חשופים לנזקים ולגניבות. על רקע מציאות זו, המסרים שהועברו לבעלי העסקים על ידי המשיב 1 ושלוחיו, מקיימים לכאורה על פניו את היסוד העובדתי של עבירת הסחיטה באיומים.

זאת ועוד, נוכח מציאות עגומה זו, קיימת אף תשתית לכאורית להוכחת היסוד הנפשי שבעבירה. הדעת נותנת, כי גם המשיב 1 ער היטב להתפשטותה של התופעה באזור פעילותו וגם למעורבותם של המשיבים 2 ו-3 כעולה מעדותו של ע"ת 26, וכן מעדותו של אבו עגינה, כמפורט בטיעוני ב"כ המבקשת לעיל.

ככל שנוגע להשגות הסנגורים במישור המשפטי, לרבות קבילות אמרתו של ע"ת 26, מקומן של השגות אלה להתלבן בהליך העיקרי, בדמות טענות מקדמיות, ובוודאי לא בשלב בחינת דבר קיומן של ראיות לכאורה.

סיכומו של דבר, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים בדיון שהתקיים במעמד הצדדים וכן עיינתי בטיעוני הצדדים בכתובים, וכן בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת עברה את הרף הדרוש להוכיח בשלב זה את קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיבים, שכן יש בראיות פוטנציאל ראייתי להרשעתם. יחד עם זאת, אינני מתעלם מהקושי הראייתי שעמד עליו ב"כ המשיבים 2 ו-3 ביחס לאישומים שמיוחסים אליהם מכוח דיני השותפות, אך מקומן של קשיים אלה להתברר במסגרת התיק העיקרי.

29. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, ובהתאם למצוות המחוקק, נותר אפוא לבחון, האם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

30. הדיון יידחה לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן. יחד עם זאת, מובהר, כי אין בהפניית המשיבים לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן, כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.

31. קובע להמשך דיון וקבלת תסקירים ליום 23.11.2025 שעה 12:00.

32. המשיבים ישתתפו בדיון בהיוועדות חזותית.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן ולב"כ הצדדים.

ב"כ המבקשת ידאג ליטול את חומר החקירה מלשכתי.

התנצלותי עם באי-כוח הצדדים על העיכוב במתן ההחלטה.

ניתנה היום, 22 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.